

IN DIT NUMMER:

Interview ACCO-directeur	3
Interview nieuwe woordvoerder Danneels	5
Interview historicus Peter Burke	6
Samenzwering bij Gentse verkiezingen	7
Vrijdagochtend zeven uur	11
Afrika filmfestival	13

K.U.Leuven spreekt eigen manifest tegen

De K.U.Leuven lanceerde op haar congres over studentenvoorzieningen een manifest om het hoger onderwijs verder te democratiseren. Met het 'Manifest over de Sociale Dimensie van het Bologna Proces' moet elke student toegang krijgen tot het Europese hoger onderwijs, ongeacht afkomst of handicap.

Alle instellingen moeten volgens het manifest hun studiegelden zo laag mogelijk houden voor 'arme' studenten. Ook in landen waar de instellingen substantiële overheidssteun krijgen.

De meerwaarde van het congres ligt echter in het concrete engagement dat de verschillende Europese landen moeten aangaan. "Ondergeprivilegerde groepen", zoals gehandicapte studenten, mogen tegen 2010 procentueel niet minder vertegenwoordigd

zijn in het hoger onderwijs dan nu. Daarvoor mogen de landen wel zelf bepalen welke die benadeelde groepen zijn.

Het manifest gaat er ten slotte ook vanuit dat de mobiliteit in de Europese hoger-onderwijsruimte zal toenemen. Daarom stelt het manifest onder meer voor om de studiegelden even hoog te leggen voor buitenlandse als voor binnenlandse studenten. En daarmee spreekt het manifest het standpunt van de K.U.Leuven tegen. De universiteit ijvert er al maanden voor om deze maatregel uit het Vlaamse decreet te laten schrappen. Dat is verwonderlijk, aangezien het manifest eerst langs rector André Oosterlinck gepasseerd is en hij het begin van het congres nog ondersteunde.

Lees meer op pagina 8-9

Eerste debat tegenvaller

"De campagne barst los", titelden we vorige week. Het was de bedoeling. Vorige week stond immers het eerste rectorsdebat geprogrammeerd waarin de vijf kandidaten het tegen elkaar zouden opnemen. Het werd een afknapper. Veel verder dan nuanceverschillen hier en daar over de minder belangrijke onderwerpen kwamen de kandidaten niet. Het lag misschien aan de materie: vooral onderzoek. Het lag misschien aan het format: geen discussie tussen de kandidaten, geen debat met andere woorden. Het lag misschien aan de ingesteldheid: risicoschuw, wachten tot de ander een fout maakt, zeker niemand voor het hoofd stoten, want dat kan stemmen kosten. De kandidaten zullen meer uit hun schelp

moeten komen als ze de balans door inhoudelijke verschilpunten in hun voordeel willen laten overhellen.

Deze week staat het tweede debat geprogrammeerd, ditmaal georganiseerd door studentenraad LOKO. Afwachten of de kandidaten zich daar wel weten te profileren. Met onderwerpen als onderwijs en sociale voorzieningen is daar alvast de mogelijkheid toe. De kandidaten krijgen er bovendien de kans om elkaar het vuur aan de schenen te leggen. Naast retorisch talent zal dus ook dossierkennis sterk van pas komen.

Lees meer op pagina 4

Iedereen wil tweejarige wetenschapsmaster

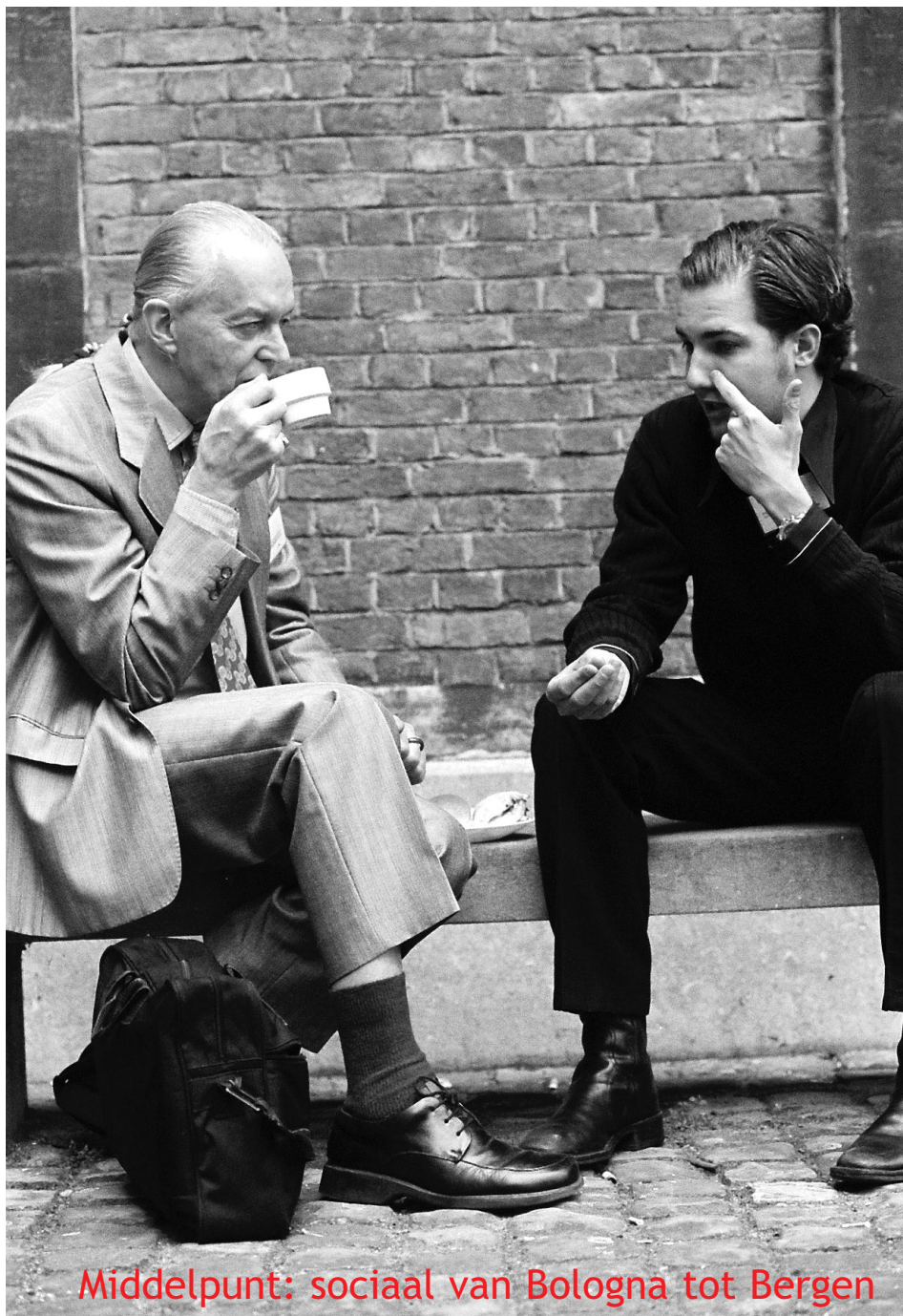
De studentenorganisatie VVS, die de Vlaamse studentenraden overkoepelt, heeft vorige week haar standpunt over een studieduurverlenging voor wetenschappen herzien. VVS blijft principieel gekant tegen een algemene studieduurverlenging, maar erkent de argumenten pro verlenging voor wetenschappen en schaarft zich er nu dus achter. Al is dit niet van harte bij de leiding van VVS dat eerder een andere mening verspreidde, maar zich nu dus moet neerleggen bij wat de aangesloten studentenraden besluiten.

In december vorig jaar liet minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke (sp.a) al ver-

staan dat een tweejarige master bij exacte en biomedische wetenschappen wat hem betreft mogelijk is. VVS reageerde toen prompt met een persbericht waarin het Vandenbrouckes standpunt betreurde. Vooral de psychologische en financiële drempel die een studieduurverlenging met zich meebrengt was voor VVS een doorn in het oog.

De Vlaamse Wetenschapsstudenten, die zich met het oog op het dossier verenigden en sterk vragende partij waren voor een extra masterjaar, distantieerden zich vervolgens van VVS. Hun belangrijkste argument was de internationale trend naar een vijfjarige opleiding voor wetenschappelijke opleidingen, zodat het op vier jaar behaalde Vlaamse diploma als minderwaardig zou worden gezien. Aangezien met de BaMa-hervorming er een breder vormende bachelor kwam, was het voor de wetenschapsstudenten ook logisch dat er meer specialisatie in de master geconcentreerd zou worden. En dat vindt VVS nu dus ook.

(bd)

Middelpunt: sociaal van Bologna tot Bergen

(foto Pieter Baert)

Dinsdag 19 april om 20u in MTC:
Rectorsdebat georganiseerd door LOKO. Inkom gratis.

WWW.GROEPT.BE

GROEPT
PEDAGOGISCHE HOGESCHOOL LEUVEN

RECTOR O.

Rector O. geeuwde luid. Het was vier uur 's nachts, maar hij zat nog steeds aan zijn memoires te werken. Dat was een project dat al een heel academiejaar liep en maar niet van de grond kwam. De rector droeg zijn blauwgestreepte pyjama, voor hem stonden twee lege flessen cognac en de berg sigarenpeuken paste nog maar net in de monumentale marmeren asbak. Zijn haar zat in de war en de wallen onder zijn ogen groeiden iedere minuut. "Jongens toch... we komen er niet, hé," mompelde O. voor zich uit. Hij trommelde met zijn vingers op het bureaublad. Verder schrijven had geen zin. Hier moest een management-oplossing voor te vinden zijn.

Managers delegeren, bedacht O. Zijn zwart comité had hem elegant op de rectorstroom geholpen, het zou hem er even elegant weer moeten afhelfen. Iemand moest die vervloekte memoires maar in zijn plaats schrijven. Voor wie geen rector was, kon schrijven toch zo moeilijk niet zijn! Omdat het nog maar vier uur 's nachts was, knoopte O. een das om en trok hij zijn overjas over zijn pyjama aan. Op straat beet hij het slot van een roestige fiets met een stevige knauw door, en hij fietste met flapperende jaspanden naar de betonnen bunker van de faculteit Letteren.

Daar zat Jo Toffebeeck ijverig te schrijven aan zijn bureautje. Het was per slot van rekening nog maar vier uur 's nachts. Achter hem borrelde een industriële koffiemachine die op volle toeren draaide. Via een infuus in zijn rechterarm kreeg Toffebeeck de cafeïne rechtstreeks toegediend. Een intussen paniekerige rector stormde uitgeput het kantoortje binnen, viel op zijn knieën voor Toffebeeck en greep diens broekspijpen vast: "Jo, ge moet mij helpen!" Toffebeeck schreef met twee handen tegelijk verder en keek niet op van zijn manuscript. "Ah, meneer de rector, welkom. Zet u. Wilt u ook een infuus koffie? U komt erg gelegen trouwens: ik ben aan uw memoires bezig!"

Even dacht O. dat de goddelijke voorzienigheid zijn wens verhoord had, maar toen herinnerde hij zich dat de K van zijn universiteit voor Kwaliteit stond. Hij stond op, trok zijn das recht en streek zijn pyjama glad. Als iemand iets goed deed, had hij wellicht vroeger de opdracht daartoe

gegeven. Dat kon haast niet anders. "Jo, vriend, daarvoor kwam ik. Hoever staat ge ermee?" "Het vlot aardig. Maar u zou nog populair moeten worden ná uw rectoraat. Plannen daarvoor?" Nee, daar had O. nog geen plannen voor. Moest dat dan? Toffebeeck legde uit waarom dat nodig was: De Zomer en Billemans waren dat ook. De Zomer stond erom bekend dat hij een bezet rectoraat in zijn eentje kon ontruimen, met behulp van slechts een matras en drie bloeddorstige Dobbermans. Toen hij stierf, droegen de studenten die twee dagen eerder buitengeranseld waren zijn kist bij de begrafenis. Ze waren daartoe op eigen aandringen voortijdig uit het ziekenhuis ontslagen. Rector Billemans sloeg Veto in de kerkban, verbrandde het tijdschrift ritueel en loofde premies uit voor wie medewerkers van het blad kon arresteren. Toen Veto dertigjaar werd, hield Billemans een speech waarvoor hij een staande ovatie kreeg van de overlevenden van zijn heksenjacht. Als O. echt legendarisch wou worden, zou hij na al zijn woeste beleidsdaden toch ook aan zijn post-rectoraal imago moeten denken.

O. dacht diep na. Daar kon hij inderdaad nog een puntje aan zuigen! Nochtans vond hij zichzelf toch ook wel een ferme rector. Hij moest een stunt uithalen. Iets waarvan vriend en vijand verbaasd zouden staan. Zijn vijanden had hij tevoren al verbaasd met venijnige hervormingspogingen aan de universiteit; zijn vrienden had hij al verbaasd door hen een ere-doctoraat te geven. Heel veel tijd om zijn stunt uit te halen had hij trouwens niet meer, de tijd tikte.

"Jo, nen dikke merci voor deze tip. Ge kunt er van op dat ik iets geweldigs ga doen. Nog geweldiger dan normaal. Bewaar maar flink wat bladzijden in uw boek voor mijn laatste stunt." De rector stroopte zijn mouwen op en beende naar de deur. "En Jo... bedenk al maar een mooie grafrede, moest mijn stunt mislopen!" voegde hij er nog grimmig aan toe, voor hij in zijn blauwgestreepte pyjama in de duistere nacht verdween.

(wordt vervolgd...)

Paul-Henri Giraud

TAXI'S DENNY

Vetpotten

Geen enkele student kijkt nog op als een kennis van middelbare leeftijd hem vertelt dat "ze tegenwoordig zo braaf zijn" en dat "ze in de jaren zestig toch veel geëngagerder waren". Mei '68 blijft de referentie als het gaat om de studentenbeweging en het lijkt voor iedereen evident dat de studenten sindsdien veel conformistischer, burgerlijker en zelfs luier zijn geworden.

Die indruk was vorige vrijdag ook moeilijk te ontlopen in het chique restaurant *Faculty Club*. Een groot aantal Leuvense studentenvertegenwoordigers nam deel aan de prestigieuze internationale conferentie van studentencoördinator Danny Pieters — de studentenraad LOKO hielp zelfs met de organisatie. Netjes in maatpak gestoken, schoven de voorzitters van LOKO mee aan tafel met prominenten als burgemeester Tobback en rector Oosterlinck.

Mochten Paul Goossens, Ludo Martens en de andere legendarische studentenleiders uit de jaren zestig dood zijn, ze draaiden zich om in hun graf. Er is moeilijk een groter contrast denkbaar tussen de oude traditie om de straat open te breken en met kasseien naar de chargerende *flikken* te gooien en de nieuwe methode om gezellig mee te proeven van de vetpotten van de macht — vrijdag bestonden die vetpotten trouwens uit champagne, asperges op Vlaamse wijze, heilbot en een marsepeintoetje.

Er zijn grote risico's verbonden aan die houding van de studentenvertegenwoordigers. Constructief meewerken met de universiteit is natuurlijk een mooi streefdoel, maar kan er al snel toe leiden dat je scheve situaties niet meer durft, kunt of wilt bekritisieren — het is niet zo eenvoudig om een beslissing die je zelf steunde of toch impliciet aanvaardde, af te breken. Zo werd de vrij ondemocratische totstandkoming van de conclusies van de internationale

conferentie vrijdag met de mantel der liefde bedekt. Het is dan ook cruciaal dat LOKO niet uit het oog verliest dat ze in naam van bijna dertigduizend studenten waakt over het bestuur van de universiteit.

De risico's van een constructieve, verantwoordelijke opnemende houding verzinken echter in het niets bij de voordelen ervan. In de Raad van Bestuur van Alma waren het de studenten die aanstuurden op de veranderingen van de laatste jaren en Alma zo van een nakend faillissement redden. De Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) kon via intens lobbywerk enkele decreten beïnvloeden in het voordeel van de studenten. In de Academische Raad vermeden de studenten recent een verhoging van het inschrijvingsgeld voor de groeiende groep van studenten die twee richtingen volgen. En zo zijn er nog veel meer voorbeelden van de concrete resultaten die de moderne studentenvertegenwoordigers behalen. De rector-kandidaten hebben dan ook allemaal ingezien dat er tegenwoordig met de studenten te praten valt en steunen dus ook hun eisen om meer inspraak — in het beste geval omdat ze echt geloven dat de studenten een inhoudelijke bijdrage kunnen leveren aan het bestuur van de universiteit.

Dat het systeem van overleg tussen studenten en universiteit goed blijkt te werken, is des te opmerkelijker als je bedenkt dat het oude toonbeeld van overleg tussen 'natuurlijke vijanden', het sociaal overleg tussen werkgevers en vakbonden, steeds meer in het slop zit. Zou het kunnen dat de studenten en de universiteit volwassener met elkaar kunnen omgaan dan werkgevers en werknemers?

Laurens De Koster

KRUISWOORDRAADSEL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	■									■
2					■					
3								■		
4							■			
5		■				■				
6					■				■	
7				■						
8			■							
9						■				
10	■									■

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U. Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief

<http://www.kuleuven.ac.be/nieuwsbrief>

(advertentie)

Horizontaal

1 Frans heerser 2 Rekening ter betaling van derden - Gebergte 3 Chemische stof - Titulo toto 4 Niet-dorstige plant - Biljartmateriaal 5 Computerterm - Lichaamsdeel 6 Te bewonderen op het Foch-plein - Daar staat niemand graag op 7 Een zekere - Vogels 8 Muzieknoot - Maakt zwart 9 Vloeistof in bloed - Zuid-Frans dorpje 10 Hoogwaardigheidsbekleders in het universitaire landschap

Verticaal

1 Vuurmakers 2 Meisjesnaam - Schande 3 Van spinnen bang zijnd meisje - Symbool voor Renium 4 Figuur uit de Klassieke Oudheid - Jongensnaam 5 Alstublieft - Strijkt door het haar 6 Afkorting van helaas - Artiëst op Nekka-nacht 7 Takje - Onderdeel van een waterscooter 8 Overdosis - Snaarinstrument 9 Luizenetjes - Loven 10 Het meisje naast je in de aula

Dries De Smet

“Studenten vinden Acco-cursussen de beste”

Na enkele magere jaren deed de bekende cursusleverancier Acco het goed vorig jaar. De omzet groeide, er werd een groot aantal nieuwe aandeelhouders opgetekend en er werd weer winst gemaakt. Directeur Herman Peeters — pas sinds oktober 2003 op post — geeft toelichting bij dit heuglijke nieuws.

Laurens De Koster

(foto Jelle Goossens)

Veto: Wat gaat Acco doen met de winst?

Herman Peeters: «Acco is een coöperatieve vennootschap. Dat betekent dat we geen dividenden uitkeren aan onze aandeelhouders, die hoofdzakelijk studenten zijn. In ruil voor hun aandeel krijgen de aandeelhouders korting op studiemateriaal. Eventuele winst blijft dus behouden in de onderneming. Hierdoor kan Acco investeren in mensen,

opleidingen, nieuwe systemen en machines.»
Veto: Acco is een boekhandel, een drukkerij en een uitgeverij. Wat is daarin het belangrijkste?

Peeters: «Het belangrijkste is dat deze drie afdelingen zo efficiënt mogelijk samenwerken om een zo hoogstaand en goedkoop mogelijk product te kunnen aanbieden. Dat is onze holistische natuur. Als we over omzet praten, dan is die van onze winkels — want we hebben drie winkels — het belangrijkste, met op korte afstand de Acco uitgeverij en de drukkerij. We halen meer omzet in de winkels, omdat we daar natuurlijk niet alleen onze eigen uitgaven verkopen, maar ook andere wetenschappelijke titels. Ik moet daar wel bijzeggen dat het aandeel van eigen Acco-uitgaven in de verkoop stijgt.»

«Met de drukkerij hebben we ook een nieuwe stap gezet naar meer rendement en mogelijkheden. Eind vorig jaar kochten we immers twee nieuwe offsetpersen (klassieke drukpersen met grote vellen, ldk): een pers voor een of twee kleuren, al dan niet recto verso, en een vierkleurenpers. Dat laatste is een nieuwigheid voor Acco. We hebben ook drie digitale drukpersen, die rendabeler zijn voor kleinere oplages. Zo zijn we een van de weinige drukkerijen in Vlaanderen die zowel klassiek als digitaal drukwerk aflevert.»

Aandeel

Veto: Hoeveel cursussen geeft Acco ongeveer uit?

Peeters: «Zonder echt in detail te willen treden, kan ik u wel zeggen dat wij in het Nederlandstalig gebied de grootste aanbieder van cursussen zijn. In Leuven geven we ongeveer de helft van het totale aantal cursussen uit.»

Veto: Hoe nauw is de band tussen Acco en de K.U.Leuven?

Peeters: «Acco is een zelfstandige organisatie, dat is duidelijk. Onze aandeelhouders zijn de studenten die een aandeel gekocht hebben. Ik kan trouwens vertellen dat we binnenkort de 150.000e aandeelhouder gaan verwelkomen. Dat is niet niks, als je bedenkt dat alleen eerstekenners een aandeel kopen.»

«Anderzijds blijft onze band met de K.U.Leuven natuurlijk zeer intens. Om te beginnen is Acco hier ontstaan, in de *slipstream* van de democratiseringsbeweging van het hoger onderwijs van de jaren vijftig. We koesteren ook de aangename en constructieve band die we hebben met honderden leden van de universiteit, veelal auteurs van onze Acco-boeken en cursussen.»

«De samenwerking met de Leuvense hogescholen groeit trouwens ook, net als die met andere instellingen. We werken ook buiten Leuven, met onze winkel in Antwerpen, maar ook omdat proffen uit Gent en Brussel ons hun opdrachten toevertrouwen.»
Veto: De Antwerpse winkel was de laatste jaren een zorgenkind. Is er beterschap in zicht?

Peeters: «Vorig jaar hebben we Antwerpen volledig opgekuist en we hebben een concreet stappenplan uitgewerkt. De winkel moet ten laatste in 2007 een positieve bijdrage leveren aan het resultaat van Acco. Maar zoals de situatie nu evolueert, zullen we dat al vroeger bereiken.»

Specialist

Veto: Is er sterke concurrentie op de markt voor cursussen?

Peeters: «Er is natuurlijk veel concurrentie, maar een cursus en een cursus, dat is niet hetzelfde. Ik heb toevallig een dochter die hier studeert en zij heeft cursussen van Acco en cursussen van enkele concurrenten. Ik wil zeker onze concurrenten niet afbreken, maar onze cursussen zijn zowel inhoudelijk als qua lay-out en grafisch-technisch uitzonderlijk verzorgd. We krijgen van een prof een manuscript en maken daar een cursus van die gemakkelijk te lezen en te studeren is. Uit vroegere evaluaties blijkt trouwens dat studenten de Acco-cursussen als de beste beschouwen. Wij zijn dé specialist in cursussen en wetenschappelijke handboeken en ook de referentie op het vlak van prijs-kwaliteit verhouding in Vlaanderen.»

Veto: Elke Acco-cursus kost ongeveer evenveel per bladzijde. Is dat bedrijfseconomisch verantwoord?

Peeters: «We hanteren een principe van solidariteit tussen grote en kleine oplages, en dat blijft voor ons heilig. Dat is vanuit bedrijfseconomisch standpunt niet altijd de meest klas-

sieke oplossing, maar wij hebben onze opdrachtsverklaring die ons oplegt om een zo goed mogelijke prijs-kwaliteit-verhouding aan

“Coöperatieve structuur is de beste garantie op duurzaamheid voor studenten”

te bieden, en daarnaast ook het solidariteitsprincipe te bewaken. Acco is zo ontstaan, het is voor een stuk onze geschiedenis en ik vind dat we dat vandaag op een hedendaagse manier moeten blijven waarmaken.»

«Dat betekent wel dat we hard moeten werken om dat gedaan te krijgen, want je hebt natuurlijk concurrenten die alleen geïnteresseerd zijn in cursussen met hoge oplages en dikwijls niet bijdrukken als ze op zijn, terwijl Acco soms voor twee of drie exemplaren opnieuw drukt. Wij moeten alles doen. Een dunne cursus voor twintig studenten van een specialisatie in Toegepaste Wetenschappen wordt aan dezelfde voorwaarden gedrukt als een dikke cursus voor zeventienhonderd rechtenstudenten. Je begrijpt dat dat niet dezelfde rekensom is.»

Transparant

Veto: Is het systeem van de coöperatieve nog actueel?

Peeters: «Voor Acco en haar partners — studenten en proffen — werkt het nog altijd optimaal. Het heeft ondubbelzinnig een aantal belangrijke voordelen. In de eerste plaats biedt het een garantie voor de continuïteit: we zijn elk jaar zeker van een groot aantal nieuwe aandeelhouders en de incorporering van het financiële resultaat in de eigen activiteit (*de winst niet uitkeren maar investeren, ldk*) geeft vertrouwen naar de toekomst. Ten tweede hebben we een constructieve interactie met onze belangrijkste partners, namelijk de studenten en de proffen, die dikwijls oud-studenten zijn, en dus Acco-coöperant.»

«Aangezien er vier studentenvertegenwoordigers in de Raad van Bestuur zitten, hebben we een garantie op een transparant en deugdelijk bestuur en op een duurzaam beleid: de studenten hebben inzage in alle cijfers en resultaten van Acco en kunnen waken over de originele opdrachtsverklaring. Hoewel studenten-bestuurders geen ervaring hebben — maar ervaring kan je maar opdoen door iets te doen — en weinig continuïteit kunnen bieden, geloof ik toch dat het zinvol is om in een coöperatieve vennootschap zoals Acco ook studenten de kans te geven om een mandaat op te nemen.»

«Met de coöperatieve structuur moeten we ook geen aandeelhouders uitbetalen en zitten we dus allemaal in dezelfde boot. Doordat wij deze uitzonderlijke en bevoorrechte relatie hebben met alle *stakeholders* binnen het hoger onderwijs, kan Acco ook op de meest productieve manier inspelen op hun veranderende behoeften. Die verwevenheid en interactie is bijzonder interessant, en via het coöperatieve model kan je dat op de meest intelligente, meest productieve én de meest transparante manier doen — sinds de recente schandalen in de bedrijfswereld is transparantie natuurlijk heel belangrijk geworden.»

Veto: Wordt het moeilijk om in te spelen op de flexibilisering, waarbij het aantal studenten per vak onzekerder wordt?

Peeters: «Da's zeker. In het begin van dit academiejaar hebben we ons zeer creatief en flexibel moeten instellen om optimaal in te spelen op de BaMa-behoeften. Er was namelijk nog veel onduidelijkheid. We hebben extra nacht- en weekendploegen moeten inzetten om alles op tijd af te krijgen. We zien ook dat één en ander modulair gaat verlopen, het is een beetje een cafetaria waar je hier en daar een stukje neemt. Dat wordt voor ons een stuk moeilijker, maar dat is gewoon een nieuwe uitdaging. De wereld verandert nu eenmaal snel rondom ons, niet alleen in het onderwijs, maar overall, en ook Acco moet ervoor zorgen dat we daar op een intelligente en productieve manier op kunnen inspelen.»

KORT • KORT • KORT KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT •

VUB eerste studentenraad volgens Participatiedecreet...

Vorige week pakte de VUB fier uit met het feit als zou ze de eerste Vlaamse universiteit zijn die een studentenraad conform het Participatiedecreet heeft. De Brusselse studenten verkozen hun vertegenwoordigers de voorbije twee weken. Deze vertegenwoordigers hebben stemrecht in de RvB van de VUB voor alle materie en zetelen in de adviserende Onderwijsraad. Dit in tegenstelling tot Gent en Leuven, stellen de Brusselse studenten, waar studenten niet volwaardig in de RvB zetelen.

... maar niet volgens UGent

Voor de K.U.Leuven zouden studenten in het momenteel voorliggende akkoord inderdaad enkel voor studentenaangelegenheden in de RvB zitten. Gent betwist echter het feit dat de VUB voor hen een studentenraad volgens het decreet had. De studentenvertegenwoordigers — of toch twee van hen, want in Gent is er niet bijster veel samenwerking tussen de studentenvertegenwoordigers — stellen dat reeds vanaf het begin van het academiejaar hun studentenraad conform het decreet is en “evenwaardig” zetelt op alle organen met stemrecht.

Twee kandidaten voor vice-rector

Voor de post van vice-rector aan de UGent hebben twee scheikundigen zich kandidaat gesteld. In tegenstelling tot Leuven, waar er vier zijn, heeft Gent slechts één vice-rector. Verleden maand werd Paul Van Cauwenberge al verkozen tot rector. Zijn vice-rector wordt Paul Kiekens of Luc Moens, allebei vijftig. Kiekens is voorzitter van de vakgroep Textielkunde, Moens is decaan van de faculteit Wetenschappen. Op 26 april weten we wie van beide het wordt.

Doe de burgietest

Aangezien sinds vorig academiejaar geen toelatingsexamen meer bestaat voor burgerlijk ingenieur(-architect) kan iedereen de opleiding aanvatten. Hiermee viel evenwel een belangrijke indicator weg, aangezien het examen een vrij betrouwbare parameter zou zijn geweest om de slaagkansen in de verdere opleiding weer te geven. Daarom bieden de K.U.Leuven en de UGent nu enkele zelftests aan die nagaan of de nodige voorkennis aanwezig is voor wiskunde, fysica en scheikunde. De tests zijn vrijblijvend, anoniem en via het Internet af te leggen

www.ftw.kuleuven.be/schoolverlater

(bd)

Strijd der titaantjes

Niet dat er een grote clash verwacht werd, maar enige discussie en profilering ten opzichte van de concurrentie was toch de hoop bij nog onbesliste stemmers. Het werd een maat voor niets. Na het eerste rectorsdebat waren de meningen gelijklopend: ze waren het over weinig oneens. Zou Oosterlinck dan toch gelijk hebben gehad toen hij stelde dat er geen andere manier meer mogelijk is dan de zijne om de K.U.Leuven te leiden?

Ben Deboeck

Het eerste debat werd georganiseerd door de Vereniging van Academisch Personeel Leuven (VAPL). Het was dan ook VAPL-voorzitter Christoffel Waelkens, bijna zelf kandidaat-rector, die de driekwart gevulde Grote Aula in het MTC welkom heette en het woord gaf aan moderator van dienst Mark Deweerdt, redacteur bij *De Tijd*. Elk van de kandidaten mocht vervolgens kort een motivatie geven voor zijn kandidaatsstelling wat standaardantwoorden en dito grapjes opleverde.

Ruwbouw

Het eerste onderwerp van de avond betrof de universiteit die er met de interne hervormingen en het externe bijkomen van de Associatie anders uitziet. Welke evolutie moet er verder plaatsvinden en welke rol speelt de volgende rector van de K.U. Leuven in de Associatie? Bart De Moor zag de beweging naar de groepen als een goed iets voor een decentraal bestuur, maar wees erop dat het nu nog onvoldoende duidelijk is wat de precieze uitkomst zal zijn van de groepshervormingen en de volgende ploeg dus nog werk zal hebben. Voor de Associatie zag hij geen weg terug, maar wel "opportunities en gevaren: de huidige snelheid van verandering is te groot". Eenzelfde antwoord hoorden we bij de andere kandidaten: de Associatie is er, maar mag de eigenheid van de universiteit niet in het gedrang brengen. Herman Nys herhaalde zijn stelling dat de rector van de K.U.Leuven best ook voorzitter is van de Associatie. Het duidelijkste standpunt van de hele avond.

Rik Torfs wees erop dat de interne hervormingen op het einde van de huidige ploeg "door de strot zijn geduwd" terwijl dergelijke zaken beter aan het begin van een termijn kunnen worden aangepakt. Voorts vindt Torfs dat de hervormingen werden aangegrepen om verworvenheden uit het verleden terug te schroeven, aangezien de groepen veel macht zullen krijgen. Torfs ziet achter de hervormingen "ideologische connotaties". Marc Vervenne moest in de verdediging als lid van het huidige bestuur. Al wist hij die ervaring aan te wenden in zijn voordeel: met cijfermateriaal — we moesten spontaan even aan Oosterlinck's speeches denken — toonde hij het belang van de Associatie voor

Leuven aan. Toch stelde ook hij dat er nog veel werk aan de winkel is met de "ruwbouwen die nog gemeubeld moeten worden."

Schaars

Met de administratieve overlast voor het ZAP (*Zelfstandig Academisch Personeel, de proffen*) belandden we bij het tweede onderwerp. Torfs mocht als eerste het woord nemen, maar zag "geen problemen voor het ZAP, behalve dan de Z, de A en de P". Hiermee scoorde Torfs natuurlijk bij het publiek, maar toen hij even later weinig concreet werd bij het geven van maatregelen en Deweerdt doorvroeg, wist Torfs nog welgeteld één extra maatregel te geven. Verbaal was Torfs zeker de sterkste van de avond, concreet was het telkens minder. De andere kandidaten waren uitgebreider in hun voorgestelde aanpak en staken elk hun inmiddels gekende verhaaltje terzake af. Het optimistische antwoord van De

(foto Sebastiaan Lampo)

Moor deed wetstraatspecialist Deweerdt besluiten dat het een probleem is dat "vanzelf gekomen is en vanzelf weggaat." Met het antwoord "ik wil niet zo cynisch zijn als Guy Mathot" liet De Moor, die verbaal ook erg goed wegkwam, zich alvast niet in de hoek zetten.

De toon was gezet voor de andere onderwerpen: hier en daar nuances, maar globaal erg bij mekaar aansluitend. Het lag wellicht voor een deel aan het format: de kandidaten antwoorden alle vijf na elkaar op dezelfde vraag, zodat na twee a drie sprekers alles wel zowat gezegd was. Met een kwinkslag trachtten de kandidaten zich dan toch nog enigszins te onderscheiden van hun concurrenten en het publiek voor zich te winnen. Zelfs Vervenne, de meest kleurloze van de vijf, waagde zich eraan. Het was zowaar hij die tijdens de 'discussie' over gelijke kansenbeleid als eerste en enige applaus oogstte met zijn verwijzing naar de studentenaffiches met schaarsgeklede dames. Waarmee hij wilde zeggen dat het probleem dieper zit

dan het aantal vrouwelijke professoren.

Conclusie van de avond: Rik Torfs was zoals verwacht verbaal de sterkste, maar met boutades alleen kom je er niet. Bart De Moor weet zich best te redden en is grondig voorbereid. Marc Vervenne is niet gemaakt voor dit werk, maar het is duidelijk dat hij over de nodige dossierkennis beschikt. Rector Oosterlinck maakt er trouwens geen geheim van dat hij tien jaar geleden het slechtst uit de voeten kwam in de debatten. Ook Marc Decramer heeft die dossierkennis en weet ze doorgaans goed te verwoorden, zodat hij een krachtige indruk maakte bij het publiek. En Herman Nys deed tenminste moeite om zich te profileren. Als hij er in slaagt om dat in de komende debatten wat duidelijker te verwoorden, kan dat in zijn voordeel spelen.

KORT • KORT • KORT

Goedkoop maar ontoegankelijk

Internationaal scoort het Belgische hoger onderwijs goed qua kosten voor de student. Een rapport van het Educational Policy Institute (EPI) toont dit aan. Vlaanderen en Wallonië behalen

respectievelijk een vierde en een zesde plaats in de ranking van het goedkoopste hoger onderwijs. Zweden is het goedkoopste land, Japan het duurste.

We doen het heel wat minder goed als we kijken naar de toegankelijkheid van ons hoger onderwijs. We eindigen zelfs voorlaatste. Hiervoor zijn de mate waarin hoger onderwijs wordt gevolgd door jongeren, de slaagpercentages en het feit dat vooral kinderen van hooggeschoolden hogere studies aansnijden verantwoordelijk. Nederland heeft het meest toegankelijke hoger onderwijs, Oostenrijk het meest elitair.

Lees ook het middelpunt.

Verfaillie wint

Stamcelonderzoekster Catherine Verfaillie heeft de 'Vlerick Award' gewonnen. Verfaillie hoort in haar domein bij de absolute wereldtop en keert binnenkort terug naar de K.U.Leuven, waar ze vroeger

studeerde. Sinds 1991 werkte ze aan de Universiteit van Minnesota in de VS, maar wegens persoonlijke redenen en dankzij een financiële inspanning van de universiteit keert Verfaillie nu terug.

Geld te weinig

Inderdaad, van de universiteit. Want de overheid heeft voorlopig geen extra geld om Vlaamse wetenschappers terug naar Vlaanderen te halen. De Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB) stelt dan ook dat er jaarlijks 94 miljoen euro extra nodig is voor wetenschap en technologie. En dan komen we nog maar op het Europese gemiddelde. Het geld moet niet enkel dienen om de *brain drain* tegen te gaan, maar ook om niet-Vlaamse wetenschappers aan te trekken en om jonge, getalenteerde onderzoekers hier te houden, waarvoor nu te weinig onderzoeksbeurzen beschikbaar zijn.

Voor de infodagen die de afgelopen maanden plaatsvonden aan de verschillende faculteiten, trokken opnieuw massa's scholieren richting Leuven. Opvallend minder interesse was er voor de studies van burgerlijk ingenieur. De faculteit Godgeleerdheid kijkt na een jaar van ongekende groei opnieuw tegen goede vooruitzichten aan.

Elke faculteit verzorgde de voorbije maanden een infodag voor haar potentieel toekomstige studenten. Daarbij werd de nadruk gelegd op het warm maken van scholieren voor een richting aan één van hun departementen. Deze dagen zijn dan ook een uitgelezen kans om twijfelaars over de streep te trekken. Dat gebeurt doorgaans met behulp van infostands met cursussen en vaak zijn er ook een aantal proffen die hun vrije namiddag opofferen voor een babbel met de meest assertieve scholieren.

Aan de hand van de inschrijvingscijfers voor de facultaire infodagen wagen we ons reeds aan een kleine peiling. Deze cijfers geven niet enkel een eerste indruk welke rich-

ting volgend academiejaar het grootste aantal studenten te slikken krijgt. Ook kan men reeds de nieuwe tendensen in het vizier nemen. Of de verhoogde aandacht van de pers voor de opvolging van Johannes Paulus II er voor iets tussenzat, valt te betwijfelen, maar de faculteit Godgeleerdheid kon ook dit jaar op een verhoogde interesse rekenen (+58%). Samen met de Sociale Wetenschappen (+53%), Wijsbegeerte (+48%) Psychologie en Pedagogie (+47%) en Farmacie (+44%), behoorde ze tot de grootste stijgers. De infodag van de burgerlijk ingenieurs moest het dit jaar met minder bezoekers doen. De terugval is niet dramatisch (-5%) maar steekt wel fel af tegen de opmerkelijke winst van de andere faculteiten. Na het succes van de vorige jaren had men dit dipje allermist verwacht. De instroom van deze

richting scheerde vorig jaar hoge toppen na de afschaffing van het toelatingsexamen.

Hoezo

Bereikt de tanende interesse voor Exacte Wetenschappen misschien een nieuw dieptepunt? Niet als we de cijfers van de andere faculteiten in de groep Exacte Wetenschappen bekijken. Op de faculteit Wetenschappen kreeg men maar liefst 18% meer bezoekers dan in 2004 over de vloer en de aspirant bio-ingenieurs namen met 9% toe. Van een "Hoe Zol!"-effect spreken is wel nog voorbarig. Het Sportkot (+25%), Gasthuisberg (+20%), Letteren (+26%) en de faculteit Rechtsgeleerdheid (+30%) konden ook op een pak meer interesse rekenen. De economische departementen die schuil gaan

onder ETEW boekten met negen percent meer, minder winst dan gemiddeld.

Op de dienst studieadvies is men voorzichtig positief. Het aantal aspirant-studenten dat zich inschreef lag met 4869 ruim 10 procent hoger dan het jaar ervoor. Maar niet alle studenten kwamen daarom effectief naar Leuven afgezaakt en velen hadden zich aanvankelijk voor verschillende infosessies ingeschreven, daar ze, rond de periode februari-maart, nog in een verkennende fase in het studiekeuzeproces zaten. Oppassen dus met die cijfers. Uiteindelijk moet men toch de officiële inschrijvingen afwachten vooraleer men definitieve conclusies kan trekken. De verhoogde interesse voor de infodagen — zeker nu die zo massaal is — betekent niet noodzakelijk een significant hoger aantal inschrijvingen. Meer dan vroeger schuimen scholieren de verschillende faculteiten af om de juiste expeditie te vinden.

(tvb)

Expeditieleden gevonden?

De kardinaal is geen paard

Kardinaal Danneels heeft een nieuwe woordvoerder, uit de theologenvoorraad van de K.U.Leuven. Hans Geybels is 34 en woont in Laakdal. Hij is de opvolger van Toon Osaer, die hoofdredacteur van Kerk en Leven is geworden. Een gesprek over beroepsethiek, papabiliteit en paarden.

Clara Vanmuysen

Veto: U bent een jonge woordvoerder. Is het eigen aan de kardinaal dat hij een jong iemand zoekt?

Hans Geybels: «Ik denk niet dat dit de hoofdbekommernis is. Ik ben inmiddels 34, wat is jong? Als je op 34 nog niet een klein beetje ervaring hebt, wanneer moet het dan nog komen? Het is geen politiek. Ik heb gesolliciteerd zoals zovele anderen. De ultieme beweegreden ken je dan niet, zoals bij veel sollicitatiegesprekken. Ik kan me voorstellen dat daar nog jonge mensen bij waren. Het is niet onbelangrijk dat ik ook een theologische achtergrond heb, vermoed ik. Er is een profiel bij een vacature, en daar moet je in passen. Vlot kunnen spreken is een argument, maar ook in de Kerk staan en je engageren telt mee.»

Veto: Is een theologische achtergrond noodzakelijk voor jouw job?

Geybels: «Natuurlijk. Wat moet een woordvoerder doen? In de eerste plaats moet hij correcte informatie geven. Daarom vond ik het bijvoorbeeld heel bizar dat men zoveel kritiek gaf op de woordvoerder van het Vaticaan (De Spanjaard Joaquin Navarro-Valls, door de

«De kardinaal heeft een belangrijke stem laten horen»

pers op de korrel genomen omdat hij informatie zou achterhouden, cvm). De pers deed haar eigen werk en begon te speculeren. Terwijl de eerste regel van een woordvoerder net is: geef correcte informatie door, want anders schend je het vertrouwen en val je door de mand. Ik heb nooit getwijfeld aan Navarro-Valls en aan zijn informatie. Je zag in zijn informatie dat het slechter ging met de paus. Wat meer nog? Daarbovenop kwamen dan nog de speculaties van de media als zou er een hartaanval en een coma bij zijn gekomen en zo meer. Als dat gebeurd was, dan hadden wij dat geweten. Men kan daar geen doekjes meer om winden. Men heeft dat ooit wel gedaan, maar dat was een totaal andere periode. In de tijd van Pius XII, toen elke machthebber nog gezond en vitaal moest zijn. Op een dag bleef Pius XII thuis met ziekte. Men gaf door dat het een gewone verkoudheid was, maar de volgende dag was hij dood.»

Turijn

«Men moet dus goed op de hoogte zijn, niet alleen voor ware informatie, maar ook voor juiste informatie. Bijvoorbeeld in de hele kwestie rond Dan Brown (De Amerikaanse auteur van 'De Da Vinci code', waarin hij onder ander stelt dat Jezus een relatie had met Maria Magdalena. De pers stelde dat het Vaticaan zijn boek heeft veroordeeld op basis van de onwaarheden die het bevat, cvm) heb ik mij geërgerd aan het feit dat men sprak over 'het Vaticaan hier' en 'het Vaticaan daar', maar het Vaticaan heeft niets gedaan in deze zaak. Het ging om een uitspraak van één kardinaal, kardinaal Bertone van Turijn.»

«Het gaat ook over andere dingen. Zeker in deze tijd moet je op de hoogte zijn: hoe werkt zo'n conclaaf, hoe wordt een paus gekozen, welke macht heeft hij? Die dingen moet je weten.»

Veto: Is het in deze tijden dan niet gevaarlijk als woordvoerder? Bent u niet bang dat men in uw

achtergrond gaat graven om zo uw uitspraken te bekritisieren?

Geybels: «Een woordvoerder moet het woord voeren van iemand anders. Wat dat betreft mag zijn eigen achtergrond op generlei wijze meespelen. Navarro-Valls heeft, naar ik vernomen maar niet geverifieerd heb, banden met Opus Dei. Maar in feite mag dat niet spelen. Een woordvoerder heeft als het ware geen eigen gedachten meer. Hij mag die in elk geval niet meer verkondigen. Dan is het mogelijk dat hij soms een boodschap moet verkondigen waar hij niet helemaal achterstaat, dat kan. Maar, om dat te vermijden — men blijft natuurlijk een mens met zijn eigen kennis en achtergrond — zoekt men woordvoerders die het best aansluiten bij wat ze moeten doen.»

Liberaal

Veto: Het is opvallend dat u aan de K.U.Leuven verbonden blijft. Waarom die keuze? Is het voor de kardinaal zelf ook belangrijk dat er een band is met de universiteit, waar zoveel leeft aan religieus gedachtegoed?

Geybels: «Ik blijf voor twintig procent werkzaam aan de faculteit Godgeleerdheid als wetenschappelijk medewerker. Het is een keuze van mezelf geweest om die band met de theologie te bewaren. Ook omdat ik niet in elke materie gespecialiseerd ben en ik zo heel snel kan terugvallen op collega's. Bovendien doe ik nu ook eenmaal zeer graag wetenschappelijk onderzoek.»

Veto: In welke mate bent uzelf conservatief als woordvoerder van de kardinaal, als de kardinaal al conservatief genoemd kan worden?

Geybels: «Dit is een heel gekke situatie. Is hij nu conservatief, gematigd of progressief? In het buitenland staat hij bekend als zeer liberaal, in eigen land eerder gematigd. Je leest nu in de pers dat dit tegen hem speelt bij de verkiezing tot nieuwe paus. De kardinaal verkondigt de mening van de kerk en ook ik sta achter de visie van de kerk — er zijn weinig punten waar ik van mening verschill, die zijn er, maar het zijn er heel weinig. Als men daar het label conservatief op wil kleven dan is dat zo. Je kan die labels niet vermijden, maar ze blijven wel relatief.»

«Ik wil extra wijzen op de relativiteit van dit alles. Je zou eens moeten weten hoe ander kardinalen over bepaalde materies denken. En je zou eens moeten weten wat voor een gedurfde uitspraken deze kardinaal doet. Ook de persconferentie die hij in Rome heeft gegeven is niet onopgemerkt voorbij-

gegaan. Hij heeft een aantal dingen aangekaart waar de volgende paus terdege rekening zal mee moeten houden.»

Veto: Heeft Kardinaal Danneels zich door deze persconferentie sterker geprofileerd als een man met een mening?

Geybels: «Het is over het algemeen niet gebruikelijk dat een kardinaal zo naar buiten komt voor een conclaaf. Aan de andere kant zijn de tijden ook sterk veranderd. Zulke persconferenties komen nu veel meer voor dan vroeger. Bovendien behoort de zwijgplicht tot het conclaaf zelf, dus eigenlijk kon

een vrij ingrijpende wissel. De nieuwe paus beslist over alles, hij zal allicht veel nieuwe mensen benoemen. Hij kan ondermeer beslissen om zijn kersverse woordvoerder mee te nemen, maar hij kan ook Navarro-Valls laten verderwerken.»

Veto: Hoe hoog schat u de kansen van de kardinaal in? In de kranten lezen we de ene dag dat er een twintigtal kanshebbers zijn, de ander dag schuift

«Men blijft een mens met zijn eigen kennis en achtergrond»

(foto Katleen Gabriëls)

men slechts drie favorieten naar voren.

Geybels: «Het vorige conclaaf waren er twee kanshebbers. Het werd een derde, helemaal onverwacht. Ook nu zijn er meerdere kandidaten, maar niets is zo onzeker als de toekomstige paus. Blijft het wel een Europeaan? Opnieuw een Italiaan?»

«Hoe schat ik de kardinaal in? Ik kan niets zeggen over zijn kansen. Ik kan alleen zeggen dat hij een schitterende paus zou zijn. Dat meen ik, niet gewoon omdat ik voor hem werk. Waarom? Omdat hij bepaalde dossiers die al jaren vastzitten zou kunnen ontdoien. Natuurlijk zal hij niet alles veranderen wat iedereen verlangt, maar ik denk dat hij bepaalde dossiers vrij spoedig zou ontdoien.»

Paard

Veto: U komt momenteel vaak in contact met buitenlandse pers. Hoe hoog schat men in het buitenland de kansen van de kardinaal in?

Geybels: «Vrij hoog, vooral in Nederland en Amerika, anders zou de buitenlandse pers mij niet contacteren (lacht). In het algemeen zit hij bij de toptien. Bij de Italiaanse bookmakers staat hij op nummer acht, maar zoiets is verschrikkelijk. Hij heeft daar trouwens prachtig op geantwoord. Hij werd op de

persconferentie met dit feit geconfronteerd, waarop hij laconiek zei: «Ik ben geen paard.»

Veto: U bent momenteel niet in Rome.

Geybels: «Ik zou moeten begonnen zijn in Rome, maar de kardinaal heeft wijselijk geoordeeld dat er iets meer ervaring nodig was voor zoiets. Ik moet nog groeien in mijn job. Toon Osaer is meegegaan. Hij zal ook het conclaaf nog doen. Ik ben nu in functie, maar momenteel zitten we in een overlappingsperiode, omwille van de noodsituatie. Ik weet van Toon dat hij liever wat rustiger had uitgebouwd, maar het is wel een historisch einde.»

Veto: Hoe kijkt u tegen het conclaaf aan, in het kader van uw job?

Geybels: «Als christen boeit mij dit ook. Het interessante aan mijn werk is dat het ook mijn leven impliceert voor een stuk, en mijn engagement als christen. Wat dat betreft wordt de volgende paus naar ik hoop een interessante figuur.»

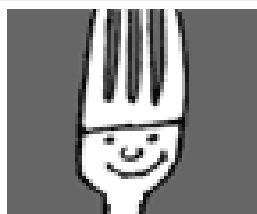
hij doen wat hij wilde. Het is wel zo dat men onderling heeft afgesproken dat er nu gezwegen wordt, wat tot nu toe volledig werd opgevolgd.»

Pepsi

«De kardinaal heeft de kans gezien om een belangrijke stem in het debat te laten horen. Hij heeft enkele noden die er uitspringen goed weten aan te kaarten. Hij is trouwens ook niet zeer gedetailleerd geweest en dat schept mogelijkheden. Hij heeft bijvoorbeeld gezegd dat vrouwen belangrijke taken moeten krijgen in het beleid. Hij heeft een openheid gecreëerd op basis waarvan men kan nadenken over die kwestie.»

Veto: Als kardinaal Danneels paus wordt, verhuist u dan naar Rome?

Geybels: «Dat weet ik niet. De paus beslist dat. Je kan het vergelijken met een presidentswissel: dan verwisselen zelfs de cola-blikjes van Pepsi naar Coca-cola. In het Vaticaan neemt het niet zo'n vaart. Toch is het

Menu van de week in Alma 1-2-3 19 - 22 april 2005

A1 = alleen Alma 1   **A2** = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3   = vegetarisch

(advertentie)

dinsdag

Groentesoep 	0,50
Pensen met appelmoes	2,30
Burito El Paso 	4,30
Kip met bruine van Corsendonck en kroketten	3,95
Stoofvlees op z'n Vlaams A2+3	3,40
ALMA EUROPEES:	
Litouwen: Gegratineerde kaha met varkensrib en spinaziesaus	3,40
Oostenrijk: Paprikaschnitzel met groenten en gegratineerde aardappelen A1+2	3,95

woensdag

Milanese soep	0,50
Kippenburger met erwtes en worteltjes	2,30
Lasagne Verdura A2+3	4,30
Paëlla	3,95
Koninginnenhapje A1+2	3,05
Rumsteak A3	3,95
ALMA EUROPEES:	
Oostenrijk: Paprikaschnitzel met groenten A3 en gegratineerde aardappelen	3,95
Italië: Quorn-paprika in vogelnestje van volkorentagliatelli met pestosaus A1	4,30
Frankrijk: Haantje in uienconfituur met Parijse aardappeltjes A1+2	4,30

donderdag

Bouillon met groenten	0,50
Vleesballetjes in tomatensaus met friet A2+3	2,30
Vegetarische spaghetti uit Napoli A1	2,30/2,70
Gemarineerde ribbetjes, slasaus met mosterdzaadjes en rauwkost	4,30
Stoofvlees op z'n Vlaams	3,40
Rumsteak	3,95
ALMA EUROPEES:	
Oostenrijk: Paprikaschnitzel met groenten A1 en gegratineerde aardappelen	3,95
Italië: Quorn-paprika in vogelnestje van volkorentagliatelli met pestosaus A2+3	4,30
Frankrijk: Haantje in uienconfituur met Parijse aardappeltjes A3	4,30

vrijdag

Romige tomatensoep	0,50
Ravioli al forno A1+3	2,30
Gevulde paprika met Provençaalse saus en erwtes	3,40
Loempia en kerriesaus met pepers en Oosterse rijst	3,05
Visbrochetten met salad-bar	4,30
Spaghetti Bolognese A2	2,30/2,70
Koninginnenhapje A3	3,05
Rumsteak A2	3,95

Kijk ook op de website voor menu Gasthuisberg,
Justus Lipsius en Pauscollege

PROFESSOR PETER BURKE BEZET DE ENIGE
BRITSE LEERSTOEL CULTUURGESCHIEDENIS

Antropologie voor historici

Iedere student geschiedenis wordt zeker één keer in zijn carrière geconfronteerd met het werk van professor Peter Burke. Deze Britse historicus is wereldvermaard omwille van zijn studies over de Renaissance, maar de man blijft niet stilzitten. Vorige week gaf hij in de faculteit Letteren een lezing over de rol van antropologie in de geschiedenis en over het werk van de Braziliaanse historicus Gilberto Freyre. Een uitgelezen kans voor een privé-les van deze professor.

Clara Vanmuysen

Veto: De lezing die u hier in Leuven geeft gaat over de band tussen antropologie en geschiedenis en de combinatie van beiden.

Prof. Peter Burke: «Ik wil de vraag stellen of er een toekomst is voor de historische antropologie, die de laatste 40 à 50 jaar zo belangrijk is geweest. Om de toekomst te kennen, is het makkelijk om te beginnen met het verleden. Ik wil de geschiedenis van de historische antropologie schetsen om daarna met het publiek te bediscussieren welke de kansen van de historische antropologie in de nabije toekomst zijn.»

Veto: U behandelt in uw lezing de persoon van de Braziliaanse historicus Gilberto Freyre.

Burke: «Ik zou hem een historische antropoloog noemen. Men noemt hem zowel historicus, antropoloog als socioloog. Hij beschouwde zichzelf het liefst als schrijver. Hij schreef zelfs een boek met de titel 'Why I am and am not a sociologist'.»

Achterdeur

Veto: De vaste opleiding van de historici aan de Leuvense universiteit bevat één cursus historische antropologie. Heeft u de indruk dat historische antropologie in West-Europa stiefmoederlijk wordt behandeld?

Burke: «In Duitsland, Zwitserland en Nederland is de situatie erg positief. In Engeland is er meer onduidelijkheid. Ik denk dat de enige cursus die historische antropologie heet, of toch zeker de cursus die over Europa in de 16e en 17e eeuw gaat, degene is die een collega en ik ongeveer twaalf jaar geleden in Cambridge hebben opgezet. In de historische cultuur van Groot-Brittannië is er misschien een groter obstakel dan in Parijs, Berlijn of hier. Toch is het zeer relatief. Ik weet niet of historische antropologie geïnstitutionaliseerd is in de Verenigde Staten. De enige cursus waarvan ik zeker ben dat hij gedoed wordt, is die van etnologische geschiedenis, over inboorlingen. Antropologen zijn geïnteresseerd om samen te werken met historici, maar vooral wat betreft de geschiedenis van niet-

Europese volkeren. Wanneer je het hebt over institutionalisering, ben ik het eens met de stiefmoederlijke behandeling. Als je aan de andere kant spreekt over een infiltratie door een nieuwe manier van het geven van culturele en sociale geschiedenis, is het verhaal meer succesvol. Door de achterdeur is er al een grote vooruitgang geweest de laatste twintig jaar. Dertig jaar geleden was het ondenkbaar dat in een boek over de zestiende eeuw in een voetnoot verwezen werd naar een antropologisch boek. Nu is het normaal dat er naar antropologische werken wordt verwezen. Niemand is nog beschaamd om dit te doen. Informeel is er dus een groot succes.»

Veto: Op welk gebied kan antropologie een meerwaarde leveren voor historisch onderzoek?

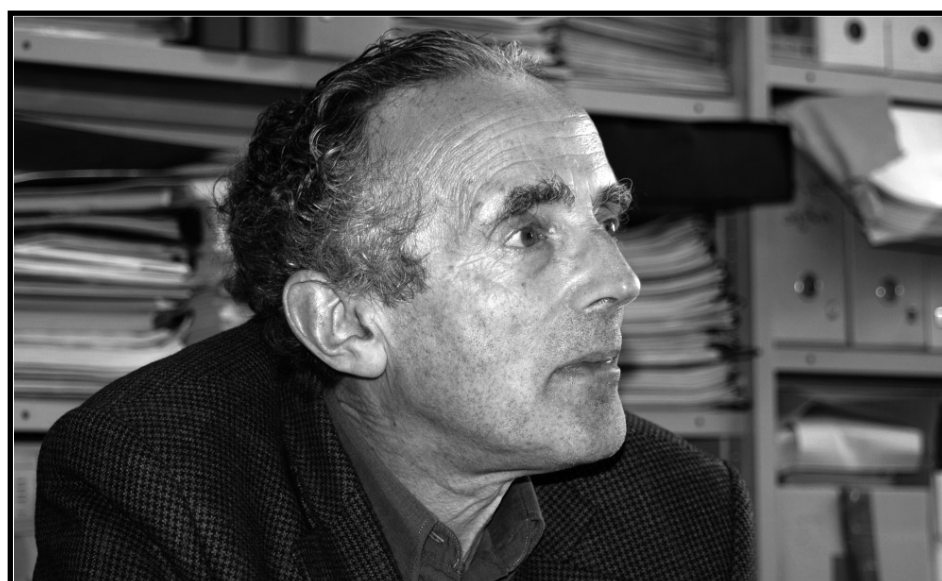
Burke: «De grote ontdekking - ook voor sociologen - is het belang van het informele aspect in de geschiedenis. Ikzelf begon geschiedenis te studeren, toen er nog enkel gefocust werd op formele instituties, zowel economische als politieke. Er was geen systematische manier om te bestuderen wat niet geïnstitutionaliseerd was. Antropologen hadden dit wel. In een primitieve beschaving zijn er geen formele instituties. In het onderzoek naar de relatie tussen patroon en klant bijvoorbeeld konden we de hulp van antropologen gebruiken om de informele relatie tussen beiden te ontdekken.»

Vertalen

Veto: U bent betrokken bij een project van de Koninklijke Bibliotheek van Den Haag, dat gaat over Nederlandse vertalingen van historische werken in vroegmodern Europa. Wat is het belang van vertalen voor de geschiedenis?

Burke: «Ik profiteer van het project in Den Haag wat betreft de Nederlandse vertalingen, maar mijn onderzoek is meer algemeen. Het gaat om de cultuur van vertalingen in vroegmodern Europa. Mijn idee is dat vertalen tussen talen een speciaal geval is van vertalen tussen culturen. Als een tekst in de 16e eeuw van taal verandert, hoe verandert hij dan van cultuur? Ook moderne vertalers maken veel aanpassingen. Ze vinden het niet erg om te vertalen uit een andere taal dan die van de auteur. Ze zijn blij als ze op de titelpagina kunnen zetten 'Dit boek werd in het Frans vertaald uit de Spaanse versie van het Italiaans'. Het gebeurt vandaag de dag nog, maar niet meer met West-Europese talen. Er zijn verschillende regimes van vertalen. Zo is het vroegmoderne regime er een van relatieve vrijheid. Toch geloof ik in het idee van domesticeren. In een protestants land zullen de woorden van een katholiek schrijver meer protestants worden weergegeven, bijvoorbeeld door het titelblad, het voorwoord, voetnoten en zelfs indices.»

(foto Roman Verraest)

Complottheorie aan de UGent

Underdog Paul Van Cauwenberghe won de Gentse rectorsverkiezingen, maar niet op de meest zuivere manier volgens het studentenblad *Schamper*. De Gentse studentenkrant meldde dat Steve Stevaert (sp.a) zich persoonlijk is komen moeien met de verkiezingen.

Bram Delen

Stevaert zou Van Cauwenberghe gevraagd hebben om op te komen tegen vice-rector en favoriet Marc De Clerq. *Schamper* insinueert ook dat de decaan van de Gentse faculteit Psychologie de socialistische machinerie in gang heeft gestoken. De socialisten zouden zelfs hun zuil in het geschut gebracht hebben via vakbondsleider Peter De Keyzer. Ook Luc Van Den Bossche (sp.a), oud-minister en huidig voorzitter van de Gentse Associatie, zou Van Cauwenberghe gepusht hebben om op te komen. Als klap op de vuurpijl beweert *Schamper* dat studentenvertegenwoordiger Olivier Pintelon mee in het socialistische complot zit.

Toen we echter met Sara Willems, voorzitter van de Gentse Studentenraad (GSR) contact opnamen, reageerde ze: "*Schamper* heeft net als ik wat horen waaien, maar ik weet niet wat er van klopt. Misschien weten ze meer dan ik. Wat het aandeel van de studentenvertegenwoordigers betreft, kan ik wel duidelijk zeggen dat het overdreven is. Voor de rest kan ik geen inschatting maken. Ik weet niet met wie Stevaert en Van den Bossche zoal contact hebben." De rode samenzwering aan de Genste universiteit mag dus met een korrel zout genomen worden.

Ook wat *Schamper* schrijft over aftredend rector Andreas De Leenheer - dat ook hij Van Cauwenberghe zou gesteund hebben tegen zijn eigen vice-rector - is volgens GSR nergens bewezen: "Dat zou kunnen, maar De Leenheer heeft nooit officieel kant gekozen. Laten we het daar op houden."

In Leuven gaat het er voorlopig nog een pak rustiger aan toe. Rector Oosterlinck weigert als voorzitter van de associatie partij te kiezen voor een kandidaat. Al laat hij aan iedereen die het horen wil weten dat niemand van de kandidaten hem eigenlijk kan bekoren, omdat ze zijn slagkracht missen. Toch is Oosterlincks neutraliteit erg twijfelachtig en ligt zijn loyaliteit niet bij vice-rector MarcVervenne, zoals vaak geschreven wordt, maar waarschijnlijk bij collega-ingenieur Bart De Moor. Van een nabije buur van Bart De Moor op het departement Elektrotechniek weten we dat Oosterlinck hem gevraagd heeft zich kandidaat te stellen. Dit bewijst uiteraard niet dat Oosterlinck De Moor ook actief zal steunen, misschien zag hij gewoon graag een ingenieur in de running.

Verder zijn er weinig of geen vergelijkingen te trekken met de Gentse situatie. De kansen van de kandidaten zijn uiterst moeilijk in te schatten. De meerderheid van de kiezers geeft de indruk nog onbeslist te zijn. De kandidaten hebben zich nog niet echt geprofileerd ten opzichte van elkaar op het VAPL-debat van vorige week. Guy Tegenbos, moderator van het studentendebat dat deze dinsdag plaatsvindt, zou daar met zijn scherpe tong en dito inzicht verandering in kunnen brengen.

Een laatste groot verschil tussen de Gentse en de Leuvense situatie zijn de studenten. In Gent hebben de studenten twintig procent van de stemmen, maar iedereen kiest voor zijn eigen favoriet. Terwijl de Leuvense studenten amper negen procent in handen hebben, maar zullen proberen *en bloc* op één kandidaat te stemmen.

Fuiven in pak en das

Dat een cursus riooljournalistiek als vast opleidingsonderdeel bij Veto niet zou misstaan, werd ons afgelopen week in het Leidse nachtleven duidelijk. Undercover gaan bij de meest elitaire studentenvereniging van Leiden bleek immers geen sinecure. Is Minerva werkelijk de *Skull and Bones* van de Lage Landen?

Nele De Meyer

De verschillende studentenverenigingen hebben de touwtjes van het uitgaansleven in handen. Anders dan in Leuven gaat het hier niet om studenten die zich verenigen per richting, maar om sociëteiten met elk een eigen karakter: Augustinus (de grootste), Quintus, Catena (de meest alternatieve) en Minerva. Deze laatste is de oudste en meest prestigieuze club van Nederland: ze werd gesticht in 1814 en de leden van de koninklijke familie staan op de voor buitenstaanders geheime ledenlijst. Dat in een oude vereniging allerlei tradities een belangrijke rol spelen, spreekt voor zich. Alexander Later, vierdejaars Geneeskunde en Minervaan in hart en nieren, licht een tipje van de sluier.

Veto: Wat onderscheidt jullie van de andere studentensociëteiten?

Alexander Later: «Minerva is een erg gesloten club met een heel apart karakter. Zo wordt er bijvoorbeeld een dresscode gehanteerd: jongens komen steeds in pak en das naar bijeenkomsten, ook de meisjes moeten er verzorgd bijlopen. Zo'n dresscode bevordert het groepsgevoel. Ook de klassieke ontgroening is heel belangrijk, twee weken lang worden de eerstejaars op de proef gesteld door de oudere Minervanen. Zo werden er dit jaar

enkel alleen en naakt gedropt in Duitsland en moesten dan huiswaarts zien te keren. In die kennismakingstijd worden ook de *Mores* of de ongeschreven wetten van Minerva aan hen geopenbaard. Een voorbeeld: 'Tegen friemelen en lopen hand in hand is louter koffiemelkbestand', dit houdt in dat als een jongen en een meisje op een bijeenkomst elkaars hand blijken vast te houden of andere volgens die wet ongeoorloofde zaken proberen te ondernemen, ze als straf elk een glas koffiemelk dienen leeg te drinken. Hilariteit verzekerd bij de omstanders!»

Veto: Behalve melksnorren nog andere Minervaanse eigenaardigheden?

Alexander: «De mannelijke leden noemen elkaar enkel bij de achternaam. Verder hebben we in de grote zaal een leestafel staan van zo'n 1500 kg. Als die tafel buitengedragen wordt, dient het hele bestuur af te treden. Vier jaar geleden is dit nog eens gebeurd. Diezelfde tafel is ook van belang in de zaal zelf: als de ouderejaars erin slagen het meubel tegen de bar te schuiven, moeten alle eerstejaars het pand verlaten. Natuurlijk mogen zij dit proberen te verhinderen.»

Veto: Hoe staan jullie tegenover de andere verenigingen?

Alexander: «Er heerst een gezonde rivaliteit tussen de verschillende sociëteiten, en af en toe onttaardt die wel eens in een rel. Minervanen noemen alle andere studenten *Knorren*, dit wijst wel op een sterk wij-zij-gevoel. Ik vermoed dat een groot deel van de Minervanen wel neutraal staat ten opzichte van de andere clubs, maar er is natuurlijk ook de harde kern die het tegendeel bewijst. Niet onbelangrijk is het feit dat oud-Minervanen vaak op hoge bestuurlijke functies in het arbeidsleven kunnen rekenen. Onze sociëteit staat in hoog aanzien en dat willen we met behulp van de *Mores* ook zo houden.»

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

LEZING: VN WORKING AT HOME

Verenigde Naties worstelen met hun imago

De Verenigde Naties raken elk van ons in alle facetten van het leven. Toch hebben de VN te kampen met een totale desinteresse van de doorsnee burger. Ria Heremans probeerde afgelopen donderdag in een lezing, georganiseerd door de European Law Students Association (ELSA), de manier toe te lichten waarop de VN toenadering zoeken tot Jan met de pet.

Tom Van Breussegem

Na een tweede wereldbrand in '45 weerklonk de kreet 'Nooit meer oorlog' sterker dan ooit. Niet veel later stonden eenenvijftig naties aan de wieg van een organisatie die de dag van vandaag meer dan honderd negentig leden telt. De Verenigde Naties groeiden uit tot een van de belangrijkste actoren op het internationale schouwtoneel en speelt nu al enkele decennia een toonaangevende rol als het gaat om conflictbeheersing en humanitaire acties. Van begin af aan werd de idee van 'thuis zijn bij de wereldburger' ingebakken in de beginselverklaring, maar nu zestig jaar later lijkt juist deze opdracht moeilijker dan ooit.

Ria Heremans, al geruime tijd de drijvende kracht achter het centraal informatiecentrum van de VN, probeerde via deze lezing het publiek wegwijs te maken in de problematiek waar deze monsterorganisatie al jaren mee worstelt. Geografisch gezien is deze organisatie een van de meest verspreide ter wereld, doch haar aanwezigheid is in de derdewereldlanden veel prominenter dan in de rest van de wereld. Steeds tracht men in deze landen de nadruk te leggen op concrete initiatieven ten dienste van de plaatselijke bevolking. Het motto 'The VN works for you' is dan ook niet uit de lucht gegrepen.

Betrokkenheid

De zichtbaarheid in de westerse wereld van deze organisatie daarentegen, is een heikel punt. Hoewel het deze staten zijn die het meest willen en kunnen investeren, is de betrokkenheid van de burger ondermaats. De Verenigde Naties worden maar al te vaak gezien als een louter politieke organisatie terwijl de beginselverklaring reeds zestig jaar geleden luidde: "We the people". In bijna elk van de lidstaten werd indertijd een regionaal informatiecentrum op poten gezet om de interactie met de doorsnee burger te verbeteren.

De VN doen er dan ook alles aan om ook hier dichter bij de bevolking te staan.

Pas in 1993 werden in West-Europa de regionale centra verenigd in een centraal bureau te Brussel. Dit centrum heeft als opdracht informatie te verspreiden over de VN, het promoten van de verschillende facetten van deze organisatie en de bevolking er aan te herinneren dat ze er niet enkel is als een instrument voor de politici. De laatste jaren is men tot het inzicht gekomen dat de ngo's waar de VN mee samenwerken qua sensibilisering vaak een onmisbare rol spelen. Nog meer dan de feitelijke informatiecentra slagen zij erin om de bevolking effectief te bereiken.

Heremans schetste in het uurtje dat ze ter beschikking had duidelijk de problemen waar een log ding als de VN mee worstelt. De lage opkomst voor deze lezing, 22 aanwezigen inclusief 4 mensen van de organisatie en een verloren gelopen Veto-reporter, is tekenend voor het gebrek aan betrokkenheid dat tijdens deze lezing aangekaart werd. Deze onderhoudende lezing was een van de eerste wapenfeiten van de VN werkgroep van ELSA. Misschien kunnen ze de volgende keer met een sexier onderwerp op meer interesse rekenen?

DE SOCIALE DIMENSIE GROEIT IN HET EUROPESE HOGER ONDERWIJS

Een proces van lange adem

Bologna zorgde er op het eerste gezicht voor dat we niet langer van kandidaten en licentiaten spreken. Maar tegelijk ontstond een heuse Europese onderwijsruimte, waar de grenzen tussen de instellingen en de landen weggevalen zijn. Een sociale component vond je aanvankelijk amper, maar groeide in het proces.

Het begin van het Bologna-proces ligt eigenlijk in Parijs, aan de Sorbonne. Toen die universiteit in 1998 haar achthonderdste verjaardag vierde, ondertekenden Italië, Frankrijk, Duitsland en Groot-Brittannië de zogenaamde **Sorbonne-verklaring**. In die verklaring pleitten deze vier landen voor een Europese Onderwijsruimte. Europa was tot dan immers vooral gebaseerd op haar economie; waarom zou een Europese onderwijsruimte dan ook niet mogen bestaan?

Een jaar later ondertekenden 29 landen de **Bologna-verklaring**. Deze verklaring betekende de echte geboorte van een Europese onderwijsruimte. De verschillende Europese onderwijssystemen zouden tegen 2010 geharmoniseerd moeten worden. In Vlaanderen is de meest opvallende verandering waarschijnlijk de invoering van het BaMa-systeem. In deze fase van het Bologna-proces was een sociale component — waaronder beurzen en studentenvoorzieningen — nog helemaal onbestaande. Bologna had het in de eerste plaats over een internationalisering van het Europese hoger onderwijs. Dat zou de competitiviteit van ons onderwijs moeten verhogen in een globaliseerde wereld.

Opvolging

Het is de bedoeling dat er na Bologna om de twee jaar een *follow up*-vergadering georganiseerd wordt, waarbij het Bologna-

proces geëvalueerd en bijgeschaafd wordt. De eerste *follow up* werd in 2001 in Praag georganiseerd. Onder druk van de studentenbeweging kwam ook de sociale component op de agenda te staan.

In het **communiqué van Praag** is voor het eerst sprake van de sociale component in een officieel Bologna-document. De sociale dimensie blijft nog redelijk abstract, maar tegelijk wordt ze wel vermeld in paragrafen over mobiliteit en levenslang leren.

In de aanloop van de volgende *follow up* in Berlijn neemt de sociale component alleen maar een voornamere plaats in. Zo wordt er in 2003 in Athene een seminarie georganiseerd, specifiek over de sociale dimensie van het Bologna proces. In het **communiqué van Berlijn** wordt de sociale dimensie gepromoveerd tot één van de 'transversale' topics van het proces, opnieuw onder druk van de studentenbeweging. 'Transversaal' betekent dat de sociale component alle andere topics, zoals levenslang

leren en mobiliteit, doorkruist. De sociale dimensie wordt dus een fundamentele doelstelling van het Bologna-proces. Iedereen die in Europa over de juiste intellectuele capaciteiten beschikt, moet toegang tot het hoger onderwijs krijgen.

Arm

Als dat als hoger-onderwijsinstelling je uitgangspunt is, moet je natuurlijk enkele concrete vragen zien te beantwoorden. De meest prangende vraag is waarschijnlijk of de beurzen of leningen uit je eigen land meeneembaar zijn als je

in het buitenland gaat studeren. Zo'n meeneembaarheid van beurzen is zeker niet vanzelfsprekend, al was het maar omdat het leven in het ene land duurder is dan in het andere. Een Italiaanse beurs zal bijvoorbeeld niet volstaan als je naar Nederland wilt: Nederlandse koten kosten maar liefst zestig procent meer dan Italiaanse. Daarom opperen sommige ministers de idee van een compensatiefonds. De armste studenten krijgen dan een bijkomende beurs, die de hogere levens- of studiekosten moet compenseren. Het fonds zelf wordt gefinancierd op basis van het aantal studenten dat per land naar het buitenland gaat. En daar knelt net het schoentje: vanuit het ene land vertrekken al wat meer studenten dan vanuit het andere. Zo gaan er wel heel wat Luxemburgse studenten naar het buitenland, maar wie is geïnteresseerd om in Luxemburg te gaan studeren? Eenzelfde probleem vind je in de meeste Oost-Europese landen.

Een ander voorstel houdt daarom in dat studenten door het gastland gefinancierd worden. De logica schuilt in de samenhang tussen de beurzen van het gastland en de levenskosten die er bestaat. Maar ook deze oplossing is niet zonder problemen: Groot-Brittannië telt dubbel zoveel inkomende als uitgaande studenten en daarom zouden zij zo'n systeem niet kunnen of willen financieren.

Toch oordeelde het Europees Hof van Justitie enkele maanden geleden dat elke Europese student recht heeft op een studiebeurs in een andere EU-lidstaat. De student moet wel blijk geven van "een zekere mate van integratie", maar wat dat inhoudt, is dan weer heel wat minder duidelijk. De vraag is dus of je op een jaartje Erasmus ook in een zekere mate geïntegreerd bent.

Zo is meteen ook duidelijk waarom bepaalde sociale knopen zo moeilijk te ontwarren zijn: door de grote verscheidenheid in Europa ligt de oplossing dikwijls wat moeilijker dan een kandidaat bachelor te noemen. Bovendien kosten sociale doelstellingen behoorlijk veel, en brengen ze op het eerste gezicht heel wat minder op.

INTERNATIONALE CONFERENTIE OVER STUDENTENVOORZIENINGEN

Dertig landen, dertig benaderingen

"Er is nog nooit zo veel geld uitgegeven voor sociale studentenvoorzieningen, maar het hoger onderwijs is in wezen niet veel democratischer geworden. Minder bevoorrechte sociale klassen zijn nog steeds ondervertegenwoordigd." Zo bracht professor Danny Pieters, studenten-coördinator, het slechte nieuws. Hoog tijd dus om een internationaal congres over de toekomst van sociale voorzieningen voor studenten te organiseren.

Natuurlijk zit de zaak net iets ingewikkelder in elkaar: "Families waar verder studeren geen traditie is, zijn zich gewoon niet bewust van de mogelijkheden aan universiteiten en hogescholen. Bovendien tekent de ongelijkheid zich al vanaf de kleuterklas af," nuanceerde BaMa-promotor Stephan Neetens. Toch is het elitaire karakter van ons hoger onderwijs een thema dat zelfs de voorpagina van de krant haalt.

Ruim 200 gasten uit 30 verschillende landen zakten er eind vorige week zelfs speciaal voor naar Leuven af om hun ervaringen in het veld van de *social services* te delen. Wie over de toekomst van sociale voorzieningen wil spreken, kan er namelijk niet meer om heen dat die steeds internationaler wordt. In het Bologna-tijdperk zijn studenten steeds mobieler en een regeling om beurzensystemen, opvang en andere diensten aan deze situatie aan te passen lijkt onontkoombaar. Toch concentreerden de meeste congressprekers zich op het eigen verhaal. In een korte *acte de présence* roemde rector Oosterlinck de unieke positie van studentencoördinator Pieters als lid van de Academische Raad en

het Gemeenschappelijk Bureau. Susanna Wolkoff van de universiteit van Helsinki had het dan weer over de jungle van diensten waarin zij en haar Finse collega's *well-being* voor de studenten nastreven. Rob Lowe uit het Britse Durham introduceerde het *personal development plan* voor de student.

Opwippen

Het was wachten op de eerste studententoespraak voor de internationale toekomst van sociale voorzieningen expliciet ter sprake kwam. Nele Spaas van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS): "De instellingen focussen te sterk op hun studentenaantallen en verliezen de sociale voorzieningen uit het oog. Dat betekent een terugkeer naar voor de jaren 50. Daarom moeten de sociale diensten voor iedereen opengesteld worden. En elke student uit de Europese hoger-onderwijsruimte zou evenveel studiegeld moeten betalen."

Sterker nog: een internationaal systeem van kwaliteitsverzekering zou iedereen diezelfde voorzieningen kunnen garanderen. Al zien sommigen er een paard van Troje in. Lowe: "Universiteiten moeten zo onafhankelijk mogelijk van politiek zijn. En wie bepaalt trouwens wat de kwaliteitsstandaarden zijn?" In Oekraïne mag een *pro-life*-beweging dan al tot het voorzittingspakket behoren, in België kijkt men daar helemaal anders tegenaan. Ook vragen uit Zuid-Afrika over specifieke diensten voor slachtoffers van het HIV-virus en verkrachting deden de overwegend West-Europese academici even van hun stoel opwippen.

"Ook puur wettelijk is het geen sinecure om iedereen op dezelfde lijn te krijgen," waarschuwde de Zweedse professor

Lauritzen. Studentenvoorzieningen hangen bij ons samen met de instellingen, in Duitsland en Frankrijk staat de dienst er veel losser van. Om bovendien nog maar te zwijgen van de vele verschillende verwachtingen die er over studentenvoorzieningen bestaan. Ewa Krzaklewska en Seweryn Krupnik uit Krakau zochten het uit aan hun *Jagiellonian University*. Bloemen bij aankomst aan de gastunief, zoals een Amerikaanse studente had laten blijken, werd nog weggelachen door de zaal, maar parameters als duur van het verblijf en land van oorsprong bepaalden volgens het onderzoek veel serieuzere breuklijnen tussen de verwachtingen van studenten.

Renaud Maes van de Franstalige studentenkoepel in België (FEF) hield een ontwapenend pleidooi voor een compensatiefonds, iets wat ook bij de Europese studentenkoepel ESIB hoog op de agenda staat. Afhankelijk van de duur van het verblijf wordt de mobiele Europese student gefinancierd door zijn eigen land of door het gastland. Compensaties houden het systeem betaalbaar. Dat hij daarvoor met mooi uitgewerkte algoritmes aandraafde kwam de congressfeer alleen maar ten goede.

Ondertussen had organisator Pieters genoeg parameters voor goede sociale voorzieningen en algemeen toegankelijk onderwijs voorgeschoteld gekregen, dat hij stof had voor tien manifesten. Het werd er toch slechts één (*zie rechtsboven, red.*), maar het netwerk dat op twee dagen tijd was ontstaan krijgt een vervolg als open forum op het internet. Toch hoopte hij op meer: "Misschien komen we over een paar jaar aan een andere universiteit samen om onze eigen kwaliteitscontrole te doen."

www.kuleuven.ac.be/congres

Lotta Ljungquist

vice-voorzitter, SFS (Zweedse nationale studentenvereniging)

«Congressen als deze zijn vooral goed om te netwerken. Verder heb ik ook aandachtig geluisterd naar de oplossingen voor sociale problemen aan de andere universiteiten. Vooral het programma voor gehandicapte studenten dat aan de K.U.Leuven bestaat, vond ik interessant. Ook wat ik over begeleiding voor buitenlandse studenten hoorde, neem ik mee terug naar Zweden.»

Danny Pieters

studentencoördinator, K.U.Leuven

«Ik ben heel tevreden. Dit was het eerste congres over alle sociale voorzieningen samen, dus de deelnemers hebben elkaar vooral beter leren kennen. Je kunt dan niet meteen verwachten dat er grote discussies gevoerd worden. Zoiets heeft tijd nodig om zich te ontwikkelen. Dat de manifesttekst pas op het einde voorgelegd werd, komt door het feit dat je geen tekst kunt maken met honderd man. En dan is er nog de tijdsfactor. Over een maand begint de conferentie in Bergen en de voorbereidingen zijn al volop bezig. Ik beschouw de tekst dan ook een beetje als mijn tekst, maar hij is wel besproken. Ook met de studenten. Veel belangrijker is dat er een dubbel toekomstperspectief is. We nemen niet alleen mee wat hier allemaal gezegd is, maar het congres wordt ook verdergedragen. Geheel onverwacht zijn er verschillende mensen naar me toe gekomen met de vraag om het hier niet bij te laten.»

«De tekst stelt minder hoge eisen dan die van ESIB (*de Europese studentenkoepel, red.*), maar de strekking is wel dezelfde. ESIB is dan ook een drukingsgroep. Maar als je, zoals in de presentatie van Nele Spaas, eist om de sociale diensten voor iedereen open te stellen, dan moet je eerlijkheidshalve ook het kostenplaatje vermelden. Het Bologna-proces breidt uit naar Zuid-Amerika en als we zulke eisen te letterlijk gaan nemen, dan kan dat een verhoging van onze eigen studiegelden betekenen.»

Rob Lowe

professor, University of Durham

«Het congres heeft me vanuit het perspectief van de anderen naar mijn eigen universiteit doen kijken. Daarnaast heb ik eindelijk ook eens in België verbleven. Totnogtoe was ik hier enkel op doorreis. De meeste ideeën die ik heb opgedaan waren vrij theoretisch. Durham is ook niet meteen de universiteit die snel iets zal veranderen. Als psycholoog was het meest vernieuwende voor mij de suggestie van de Zuid-Afrikaanse professor André Brand (*University of Stellenbosch*) om met psychologie handicaps aan te pakken. Wat het manifest betreft, ga ik akkoord met de principes, maar ik heb al veel manifesten gezien zonder dat er veel verandert.»

Hans Gooris

studentenagent, Leuven

«Ik heb alles samengevat op één pagina. In sociale voorzieningen moeten we bijvoorbeeld meer kijken naar de kwaliteit van de dienstverlening en niet altijd focussen op het aantal studenten dat we bereiken. We hebben ook een collectieve verantwoordelijkheid en vormen een soort sociaal netwerk van verschillende sociale partners. Dan is er de rol van de communicatie: soms komen er studenten bij mij die eigenlijk bij de sociale dienst moeten zijn. Goede communicatie kan dat voorkomen. De rollen moeten ook omgedraaid kunnen worden: zelf naar de studenten toe stappen. We moeten niet wachten tot er problemen zijn en de student naar ons komt.»

(foto's Pieter Baert)

Joris Beckers, Laurens De Koster,
Wim Gemoets + Anne Ruetten

K.U.LEUVEN SPREEKT ZICHZELF TEGEN**Manifest ijvert voor gelijke studiegelden**

Het was op voorhand al aangekondigd als het hoogtepunt van het congres: het 'Manifest over de Sociale Dimensie van het Bologna Proces'. Het manifest wil dat de Europese landen tegen 2010 hun toegang tot het hoger onderwijs merkbaar democratiseren. Maar tegelijk bevat het manifest een passage die ingaat tegen de visie van de K.U.Leuven.

Het congres was uitstekend getimed en wel om twee redenen: in mei zijn er rectorverkiezingen aan de K.U.Leuven en met het congres zet studentencoördinator Danny Pieters zichzelf én studentenvoorzieningen in de kijker. Daarnaast vindt er volgende maand in Bergen (Noorwegen) een conferentie plaats, die het Bologna-proces moet evalueren. Daarom sloot het congres af met een manifest dat tot substantiële veranderingen in de sociale dimensie van het proces moet leiden.

Als het van rector André Oosterlinck afhangt, zal dat ook gebeuren. Bij de opening van het congres vertelde hij dat *European University Association* die sociale component ook in Bergen zal bepleiten. Nog

voor er een letter van het manifest officieel bekend was.

Het manifest wil iedereen met de nodige capaciteiten toegang verschaffen tot het hoger onderwijs. Daar heeft omzeggens niemand iets tegen. Zo moeten instellingen die substantieel door de overheid betaald worden — zoals in Vlaanderen — hun studiegelden laag houden voor de 'armste' studenten. Instellingen die amper overheidssteun krijgen, moeten de studiegelden voor de armste studenten door zogenaamde 'solidariteitssystemen' laten vallen.

Engagement

Maar de tekst gaat ook verder dan dat, want er wordt een concreet engagement van de Europese overheden gevraagd. Enerzijds moeten zij erop toezien dat de studentenvoorzieningen voldoende aandacht krijgen. Anderzijds mogen studenten uit "ondergeprivilegerde groepen" in 2010 niet minder aan het hoger onderwijs deelnemen dan nu. Zo zijn er in het hoger onderwijs procentueel minder gehandicapte of vrouwelijke studenten, studenten met een laag inkomen of studenten uit minderheden. Elk land moet voor zich uitmaken welke van die groepen minder in het hoger onderwijs voorkomen. In

2010 rapporteren zij dan of de situatie al dan niet verbeterd is. Maar tegelijk klemt hier ook het schoentje. De landen mogen namelijk zelf uitmaken welke de benadeelde groepen zijn. De kans bestaat dat bijvoorbeeld de zigeuners in sommige Oost-Europese landen over het hoofd gezien worden.

Het manifest erkent verder een grotere mobiliteit van studenten in Europa. Eén van de maatregelen is dat buitenlandse studenten even hoge studiegelden moeten betalen als de binnenlandse studenten. Op zich is daar niks mis mee, ware het niet dat de K.U.Leuven een tegengestelde mening verkondigt. De universiteit ijvert al maanden bij het kabinet van Onderwijsminister Vandenbroucke (sp.a) om deze maatregel geen realiteit te laten worden. En dat terwijl de tekst van het manifest eerst langs het rectoraat gepasseerd is.

De aanwezigen op het congres leken tevreden over de inhoud van het manifest. Over de manier waarop het tot stand gekomen is, waren ook minder positieve klanken te horen. "Eigenlijk had het manifest op een meer democratische manier op het congres tot stand moeten komen", zegt Nele Spaas van de Vlaamse studentenvereniging VVS. Deze bedenking nuanceert Pieters: "Je kan over zo'n tekst moeilijk met vijftig mensen discussiëren."

BOLOGNA-PROMOTOR STEPHAN NEETENS:**"Manifest zet regeringen onder druk"**

Het belangrijkste doel van de conferentie over sociale voorzieningen was de sociale aspecten van het hoger onderwijs prominenter op de agenda te plaatsen van het Bologna-proces, dat het hoger onderwijs in Europa integreert. Bologna-promotor Stephan Neetens volgde als studentenvertegenwoordiger die problematiek al op de voet en was ook op de conferentie aanwezig.

Veto: Hoe belangrijk is de sociale dimensie momenteel in Bologna?

Stephan Neetens: «Oorspronkelijk was het Bologna-proces alleen opgevat als een hoger-onderwijsruimte. Het doel was om de mobiliteit in Europa te verhogen en zo competitiever te worden. Daarbij zaten *nul de botten* sociale doelstellingen. De Europese studentenkoepel ESIB heeft dan gelobbyd om die er toch in op te nemen. Dat lukte op de opvolgingsconferentie in Praag, maar eigenlijk was dat maar symbolisch.

«Tussen Praag en Berlijn hebben de studenten dan - met de steun van de Belgische en vooral de Griekse regering - hard gewerkt om meer inhoud te geven aan die vage verwijzingen. In Berlijn is de sociale dimensie dan als volwaardig onderdeel van het Bologna-proces erkend, enerzijds door meer sociale rechtvaardigheid en sociale cohesie als bijkomende doelstelling aan te nemen en anderzijds door een aantal concrete maatregelen op het vlak van huisvesting, gezondheid en dergelijke.»

Veto: Is het wel noodzakelijk om die sociale doelstellingen Europees te regelen?

Neetens: «Nee, dat is waar. Het is dan ook nooit de bedoeling geweest van de studenten om een Europees systeem van sociale ondersteuning op te bouwen — we willen niet dat beurzen, voeding, huisvesting enzovoort allemaal geregeld worden vanuit Brussel. Dat zal altijd de verantwoordelijkheid blijven van de deelnemende landen. Maar om van mobiliteit echt een succesverhaal te maken, is er veel meer coördinatie en samenwerking nodig tussen de Europese lan-

den. Uitwisselingsstudenten bijvoorbeeld kampen vooral met twee problemen: academische problemen — een programma samenstellen, erkenning van de gevolgde vakken of zelfs vermindering van de punten door de thuisuniversiteit — maar ook heel concrete zaken: een goedkope kamer vinden, voeding, psychologische problemen, enzovoort. Zulke problemen verhinderen sommige mensen om op Erasmus te gaan. Zo worden sociale doelen een randvoorwaarde om de mobiliteit in het Bologna-proces te doen slagen.»

Veto: Wat zou er op sociaal vlak allemaal in Bologna moeten staan?

Neetens: «Er zijn volgens ESIB vijf grote onderwerpen: democratisering in het algemeen, universele toegang — vooral voor masters is dat een probleem —, mobiele studiefinanciering, ondersteuningsdiensten en inschrijvingsgelden. ESIB pleit voor de afschaffing van inschrijvingsgelden, op z'n minst moeten ze sociaal rechtvaardig zijn en dus laag genoeg voor wie ze anders niet kan betalen.»

Veto: Wat vond je van het manifest van het congres?

Neetens: «Ik moet zeggen dat ik aangenaam verrast ben door de inhoud. Het manifest zelf zal misschien niet veel zoden aan de dijk zetten, maar het is een signaal naar de regeringen dat een grote en belangrijke universiteit als de K.U.Leuven een dergelijk initiatief neemt en ook een duidelijk engagement aangaat. Het sociale aspect van Bologna zal veel sneller ingang vinden als de *civil society* de regeringen onder druk zet.»

Verhofstadt of Moreels

Een debat getiteld 'Individualisme of personalisme?' kan op het eerste gezicht wel enige belangstelling wekken. Wie maakt immers het onderscheid tussen een 'individu' en een 'persoon', laat staan tussen de twee '-ismen'? Toch blijken er wezenlijke verschillen te zijn; of toch tenminste voldoende om beide stromingen te laten contrasteren in een debat.

Pieter Vermeulen

SPES is het letterwoord voor SPiritualiteit in Economie en Samenleving, en Latijn voor 'hoop'. Het gaat om een publiek forum dat opgericht werd in 2000, als samenwerking tussen de universiteiten van Leuven en Antwerpen. De doelstellingen worden omschreven als 'het willen bevorderen en toegankelijk maken van spiritualiteit voor zoveel mogelijk mensen' vanuit een drijfveer van hoop, met aansluiting op Europees niveau. De SPES-academie organiseert onder andere debatten, colloquia en workshops in het raakvlak tussen ethiek en spiritualiteit. Onder de leden zijn erector Dillemans en rector-kandidaat Vervenne.

Honderd jaar geleden werd de personalistische filosoof Emmanuel Mounier geboren en ter nagedachtenis worden er dit jaar in Rome, Madrid en Straatsburg talrijke internationale colloquia georganiseerd. Ook Leuven wilde hier een — zij het erg bescheiden — steentje toe bijdragen. In het Maria-Theresia-college werden Reginald Moreels en Dirk Verhofstadt uitgenodigd. Beide publiceerden onlangs een boek dat representatief was voor hun standpunt in het debat. Moreels — auteur van het personalistische essay 'Geen normen maar waarden' — plaatste zich tegenover Verhofstadt — broertje van Guy — die een hartstochtelijk 'Pleidooi voor het individualisme' schreef. Individualisme mag u dan wel al te vertrouwd zijn, het personalisme is dat waarschijnlijk niet.

Ezel

Het personalisme kwam als filosofische stroming vooral naar voren in de jaren dertig van de vorige eeuw en ontwikkelde een denken dat vooral uitging van de persoon binnen de gemeenschap, in plaats van een geïsoleerd en autonoom individu. Dat heeft een heel aantal vernieuwende visies in economie en politiek met zich meegebracht, met als essentiële waarden vrijheid en creativiteit.

Tot zover de theorie. In het debat was het onderscheid tussen een individualistische en een personalistische benadering niet zo scherp. Verhofstadts zogezegde individualisme leek verrassend veel op Moreels personalisme — of was het nu omgekeerd? Wij zijn de laatste om op gekleefde etiketten te gaan vitten, maar als dat de inzet is van het debat, lijkt het toch van cruciaal belang. Ook niet vrij van schuld was de wel erg moderate moderator, die de sprekers liever lang en zelfgenoegzaam liet spreken dan werkelijk de discussie te sturen. Opvallend was Verhofstadts verwijzing naar de sterkte van het individualisme als dat wat de mens in staat stelt 'zijn levenslot zelf in te vullen'. Want als hij geen rekenschap kan geven van een gemeenschap en een traditie die het individu altijd al voorafgaat, en zelfs tot een persoon maken — dat wil zeggen, verankerd aan bepaalde waarden — van waaruit zouden we ons leven dan moeten inrichten? Zouden we dan niet gevangen blijven in de keuzedwang, zoals de ezel van Buridan: het hongerige dier dat niet kan kiezen tussen twee hooibergen, en zo uiteindelijk zijn leven laat?

www.spes-forum.be

Tien voor Taal voor taalkundigen

In tijden van tekstverwerkers met ingebouwde spellingscorrectors en grammaticadetectors lijkt kennis van de moedertaal enkel nog goed voor vrolijke spelletjes. Geen kring weet beter dan Babylon dat dit niet zo is, maar het weerhield hen er niet van hun academisch personeel op de rooster te leggen in een geanimeerde uitgave van *Tien voor Taal*.

Gijs Van Gassen

Germania en Romania mogen dan wel zijn samengesmolten tot Babylon, onderhuids blijft de goedmoedige rivaliteit verder leven. En hoe kan dat beter benadrukt worden dan met een taalspelletje? De assistenten van Germaanse begonnen met het thuisvoordeel. Niet alleen ging het over hun vakgebied, ze hadden ook duidelijk de meeste supporters op hun hand en, bijna even duidelijk, ook de presentatrice van de avond, de immer charmante preses Sara Vermeylen. Romaanse nestelde zich knus in de rol van de underdog en wachtte geduldig af.

Als opwarmertje kreeg het publiek vakkundig uitgelegd wat applaus was en wanneer dat gegeven moest worden, met

name als het bordje met 'applaus' op de hoogte in ging. Ook technische problemen konden op die manier opgevangen worden: een bordje met 'juist!' en eentje met 'peut' zouden soelaas bieden als de ingewikkelde constructie laptop-projector-geluidsinstallatie het liet afweten. Even leek dat nodig te zullen zijn, maar nadat het computerprogramma twee keer herstart werd onder laconiek commando van de preses, kon de wedstrijd beginnen.

Hoewel er ook een niveau 'expert' bestond, koos de wedstrijdleiding voor 'gevorderd'. De Germaanse ploeg mocht beginnen en moest duidelijk even warmdraaien. Na een paar pijnlijke, voor de zaal onbegrijpelijke missers, kwam de ploeg langzaam op dreef. Helaas, de Romaanse ploeg had zich intussen ook mentaal klaargestoomd. Zij scoorden de eerste ronde veel beter en bouwden een voorsprong op die ze tot in de finale niet meer uit handen zouden geven. Germaanse knabbelde elke ronde een beetje achterstand weg, maar niet voldoende.

Schattig

Het kon de pret niet drukken, de sfeer zat er prima in. Zo waren er de fijnzinnige beledigingen tussen beide ploegen en de

even fijnzinnige beledigingen tussen ploegmaten onderling. Er was de preses-presentatrice die met een uitgestreken gezicht het verkeerde briefje voorlas en even later de slappe lach kreeg. Er werd voorgefluiserd, zowel door spionnen in het publiek als door teamgenoten en Romaanse *stal* tien punten die ze volgens de jury nog net binnen, volgens Germania-fans net buiten, de tijd haalden. De zaal smaakte het allemaal. Het enige dat echt onrechtvaardig werd bevonden was hoeveel makkelijker de vragen voor Romaanse waren.

Of de vragen écht makkelijker waren, is geen uitgemaakte zaak, maar Romaanse ging wel met 25 punten voorsprong de finale in. Barbara De Cock zou proberen die voorsprong te verdedigen tegen Freek Van de Velde. De helft van de zaal bleek onvoorwaardelijk fan van Freek. "Hij is sympathiek en een beetje verlegen", vertrouwden enkele Babylonmeisjes ons toe. En verlegen, dat is schattig, begrepen we. Zijn schattigheid hielp Freek helaas weinig. Barbara speelde een indrukwekkende finale en schonk Romania een overtuigende overwinning. Al zullen germanisten wel blijven beweren dat die vragen toch écht makkelijker waren...

PEDAGOGIETONEEL SPEELT HELP! OF WAAR ZIJN WE MEE BEZIG?

Over toeval en logica

Deze week gaat *Help! Of waar zijn we mee bezig?* in première. Dit toneelstuk wordt gebracht door het kringtoneel van pedagogie, onder de regie van studente Lieselotte Deckers die tevens de auteur van het stuk is. Een verhaal over toevalligheden, muzen, God, groenten en fruit.

Sophie Beyers

"Soms gebeuren er zoveel dingen tegelijkertijd dat mensen denken 'dit kan toch niet meer toevallig zijn?'. Toch bestaat toeval en het is gebaseerd op logica". Met deze filosofische benadering van het begrip *toeval* begint het toneelstuk. Het is een serveerster die deze toelichting brengt. Ondertussen poetst zij de nog drie lege tafeltjes die het decor vullen en doen vermoeden dat het hier een café betreft.

Aan elke tafel, speelt zich een ander tafereel af. De eerste tafel vertelt het verhaal van twee arme kunstenaars, Batavius en Archibald. Ze ergeren zich aan het feit dat er geen talent meer is in de kunstwereld en dat alles gecommmercialiseerd wordt. Zelf hebben ze geen rotte frank, maar wel veel talent. En daarmee willen ze nu net veel geld verdienen. Ze gaan dan ook op zoek naar een goede manier om dit doel te bereiken. Aan de tweede tafel zitten Lucas, Zaccheus en Johannes. Detlev, later omgedoopt tot Goliath, voegt zich na enkele scènes bij het trio. Zoals de namen het al doen vermoeden, zijn zij 'liefhebbers' van God. Volgens hen wil God op pensioen en daarom zijn ze op zoek naar eventuele hobby's voor Hem. Aan de laatste tafel zitten drie studenten haartooi, Sharon, Chelsey en Shirley. Deze niet al te snuggere dames verzetten zich tegen het eten van groenten en fruit en willen daar actie rond voeren. Ze zijn daarvoor op zoek naar een goede naam en slogan voor hun vereniging.

Clochards

In het begin van het stuk is de kapotte chocolademelkmachine de rode draad. De warme choco speelt een belangrijke rol, zo zal later blijken. Elk verhaal op zich heeft ook zo zijn eigen rode draad. Zo hebben de kunstenaars, die zichzelf steeds de muzen noemen, het de hele tijd over talent en geld. De godliefhebbers praten voortdurend over — uiteraard — God en gsm's. Ze hebben dan ook

een *Hemofoon* bij waarmee ze wachten op een telefoontje van God. De haartooidames ten slotte praten naar eigen zeggen alleen maar over maatschappelijke relevante dingen en verwijzen voortdurend naar groenten. Pas in het midden van het stuk ontstaat er een verband tussen de drie verhalen. Vanaf dan draait het allemaal om een affiche met het woord *HELP* en een datum op.

Het stuk bestaat één en al uit stereotiepen. De twee kunstenaars zijn gekleed als twee clochards. Ze spreken ook op een zeer kunstzinnige wijze. De liefhebbers van God zijn in het wit gekleed. Detlev is dé nerd van het gezelschap, wat duidelijk te merken is aan zijn veel te grote bril, zijstreep in het haar, knorrend gelach en foute grappen. De drie dames ten slotte zijn het prototype van domme kippen. Ze zijn steeds met hun uiterlijk bezig, spreken plat en zijn op het randje van vulgair gekleed.

Help! Of waar zijn we mee bezig? wordt opgevoerd in het Zwartzusterklooster in de gelijknamige straat. De opvoeringen vinden plaats op maandag 18, dinsdag 19 en woensdag 20 april. Voor mensen die houden van humoristisch en luchtig toneel is dit zeker een aanrader. Bereid je wel voor op een zekere vorm van interactie met het publiek...

(foto Pieter Baert)

Bastaardkind kiest het hazenpad

"Van alle Belgen zijn de Veto-reporters de dappersten", zo wist reeds een Romeins veldheer. Of waren het de domsten? Wij hadden er eigenlijk ook geen flauw idee van en stapten vol twijfel een les Romeinse epigrafie binnen, waar men ons ondermeer het belang van Latijnse inscripties en keizerlijke titulatuur aan het bescheiden verstand zou brengen.

Herman Loos

Het interactieve speurtochtje naar een interessante les, dat via het programma-boek van Archeologie verliep en uiteindelijk tot dit vak met epische titel leidde, maakte ons alleszins behoorlijk nieuwsgierig. Drie richtingen die op het eerste zicht weinig met elkaar te maken hebben, verenigd in een aula die een beetje weggemoffeld lijkt in een hoekje van de faculteit Letteren; het zou een uiterst boeiende biotoop kunnen zijn.

Doodvonnis

In de zaal aangekomen vallen we echter van de ene verbazing in de andere. Eerst en vooral blijken er niet eens twintig studenten te zitten en dan nog hoofdzakelijk van het vrouwelijke geslacht. Voorts is onze professor een frisse verschijning, op

en top vrouw en modieus gekleed.

Het lesonderwerp is evenmin verwacht en bombardeert ons onverbidde terug naar onze pijnlijke jaren op de harde banken van het college van Neerpelt: we vertalen een Latijnse tekst, *hic et nunc!* Eerst mag een kloeke jongeman hulp bieden bij het tillen van de overheadprojector. Nog voor we onze kandidatuur in overweging nemen, staat het onding reeds te schitteren op de lessenaar dankzij een snelle vrijwilliger. Motivatie is de moeder van alle overwinningen, naar het schijnt.

Professor Katelijn Vandorpe begint met zachte stem aan de les, die ze zeer interactief opvat. Vragen worden onmiddellijk in de kleine studentenschare geworpen, wij proberen zo onopvallend mogelijk in de groep op te gaan. Een zaak die op voorhand verloren lijkt, gezeten op de laatste rij in gebruik en reeds van in het begin door de medestudenten aangestaard als vreemde eend in de bijt. De zaal is op een angstaanjagende manier muisstil, tenzij om quasi fluisterend op vragen te antwoorden.

Wij vrezden op elk moment de aankondiging van het doodvonnis: "Laatste rij, vertaal eens *menneke*", vertolkt met de snerpemde stem vol bijtende spot van de gemiddelde leerkracht met *burn-out* die wij zo goed kennen uit onze verdrongen jeugd-jaren. De schrik slaat ons pas echt om het hart wanneer een kleine rekensom ons leert dat wij in deze groep niet zullen

ontsnappen. Nee, de dappersten kunnen we niet geweest zijn.

Mores

Ondertussen is onze vriend Marcus Aurelius reeds een tekstregel of twintig privileges aan het uitdelen aan zijn cohorten. Het zinsdeel 'quorum nomina subscripta sunt', weten wij op eigen kracht deftig te vertalen als 'van wie de namen onderaan zijn bijgeschreven', zij het in absolute stilte om niet meer aandacht dan strikt noodzakelijk op onze persoon te vestigen. Hoewel we in die zes jaar Latijnse karig geweest zijn met de inspanningen, is er duidelijk wat leerstof blijven hangen in ons geteisterde hoofd.

Onze tekst leert dat de infanteristen en de ruiters bij de gelukkigen zijn die welgeteld één legaal Romeins huwelijk mogen sluiten, hoewel we niet durven uitsluiten dat aan de plaatselijke Helmut Lotti een kleine uitzondering kon worden verleend. *O tempora, o mores!* Of zijn wij gewoon verdorven door onze uitgebreide lectuur van allerhande roddelblaadjes? De arme legioensoldaten vallen uit de boot en zijn gedoemd de wereld te bevolken met bastaardkinderen zonder Romeins erfenisrecht.

De militaire diploma's werden op verzegelde bronzen tabletten aan de soldaten overhandigd, aan twee zijden met dezelfde tekst beschreven. "Waarom zou

dat zo kunnen zijn?", wil prof Vandorpe weten. Wij vermoeden dat Romeinse ambtenaren gewoon uitslovers waren, maar de echte reden blijkt het risico op vervalsing van de tekst aan de buitenkant. Geen flauw idee hoe je met een bronzen tablet knoeit, wij vervalsten onze rapporten steeds met enkele welgemikte kleurenkopietjes. Minder ambachtelijk, doch feestelijk efficiënt.

Klokslagen

Het begint steeds meer op te vallen dat in deze les hoegenaamd niets gebeurt, tenzij de overdracht van kennis. Er wordt niet gepraat of gelachen, zelfs niet geslapen en niemand zit ostentatief de krant te lezen. De griezelige stilte duurt voort tot we met vijf klokslagen worden bevrijd. Met een diepe zucht kiezen we als een angsthaas het hazenpad. Veel slimmer zijn we opnieuw niet geworden, maar ach, *beati pauperes spiritu*: zalig zijn de armen van geest.

Steekkaart Romeinse epigrafie

Prof: Katelijn Vandorpe
Wie: lic'ers Archeologie, Geschiedenis en Taal- en Letterkunde: Latijn en Grieks
Waar: MSI 01.08
Wanneer: Donderdag van 16u tot 18u
Pauze: Tijd voor de grote verdwijntruc

boven: A Long Day's Journey into Night
onder: Death of a Salesman

rechts: A Streetcar Named Desire
Katleen Gabriëls

We spelen een spel vanavond

Donderdagavond stond 'Sleuth' op het Voix Gras-menu. Het theaterstuk van Anthony Shaffer werd in 1972 verfilmd, maar raakte snel in de vergetelheid. *The Times* omschreef het stuk ooit als "the most fiendishly clever thriller" die ooit werd geschreven voor het theater. Als twee studentes zich inwerken in twee mannelijke hoofdrollen, prikelt dit zonder twijfel onze nieuwsgierigheid. We waren niet de enigen.

Robin Broos

Het is donker, enkel een kachel in het midden van het podium trekt de aandacht. Met zoveel volk knus op elkaar lijkt de Labozaal een *stoveke* op zich. De twee actrices staan reeds klaar en vragen of de vrijwilligers van Kultuurraad de deur willen sluiten.

Iedereen bij Voix Gras is jong.

Een lange tekst wordt geprojecteerd op een groot scherm dat naast twee zetels, de kachel en wat spullen het enige decor vormt. Is deze tekst de originele regieaanwijzing of een deel van het filmscript? Veel tijd om alles te lezen is er niet, want de afleiding van muziek (genre *Bassie en Adriaan* die op de vlucht zijn voor boeven) en van zich verkleedende actrices is te groot. Word je op het verkeerde been gezet? Word je het spel ingesleurd, maar ken je de spelregels nog niet? De twee zetels worden van elkaar gescheiden door een stippellijn op de vloer zoals die van een sportzaal. Deze grenslijn is tevens de figuurlijke afbakening van het terrein van beide personages.

Andrew (Charlotte Vandermeersch) is de eigenaar van het huis waar we ons bevinden. Hij is getrouwd met Marguerite, die al een tijdje rollebolt met Mylo (Minke Kruyver). Andrew nodigt Mylo uit voor een babbel, maar al snel krijgt hij in de gaten dat

Mylo voorgoed met Marguerite zal gaan lopen. Een rare wending in het verhaal zet de toon voor de rest

van de avond. Andrew zet Mylo aan zijn juwelen te stelen en te verkopen, om met dat geld Marguerite te onderhouden. Het plan slaagt totdat Andrew de 'dief' op heterdaad 'betrap' en hem na twee waarschuwingschoten neerschiet. Losse flodders, zo bleek.

Spel

Dit toneel is meerdere malen een spel in een spel en dat is de verdienste van de schrijver. Na het spel van Andrew en de zozegde moord, escaleert het met mekaars voeten spelen zodanig, dat je vaak pas na een tijdje beseft hoe het huidige spel wordt gespeeld. De verdienste van de actrices ligt erin de toeschouwers voortdurend mee te laten twijfelen. Zichtbaar van de tekst genietend, worden ze soms door hun rol in het eigen spel ver-rast.

Charlotte is een prater.

Je hebt niet door of ze nu iets uit haar mouw schudt of dat ze vasthoudt aan de tekst. Ze beheerst het podium en de situatie als actrice: ze communiceert vlot met het publiek, met de technicus, met de geprojecteerde tekst en heeft zelfs het *cool* de regie even bij te sturen indien nodig. Doorheen de voorstelling is haar podiumvastheid ook te voelen in de manier waarop ze zich herpakt telkens er even iets fout loopt. Met een eigen grap lachen is leuk, al oogt het niet altijd professioneel.

Minke incarneert drie personages, waarvan twee volwaardige en een klein bijrolletje. In het begin overtuigt ze niet, maar gaandeweg krijgt ze meer grip op haar personages. Zij is de kampioene van het strak voor zich uitkijken. Bij momenten was ze niet tekstvast al werd dat keurig opgevangen door Charlotte. Dit is een duo dat we graag zien terugkeren, zodat niet alleen zij, maar ook wij er beter van worden.

(foto Pieter Baert)

En de Voix Gras-prijs 2004 gaat naar...

Elk jaar rijkt Voix Gras een publieksprijs uit aan de voorstelling die het meest aantal publieksstemmen haalde. "Amara Reta heeft gewonnen met de voorstelling 'Harry, een loflied'. Ze was heel blij met

de prijs en heeft de techniekers uitdrukkelijk bedankt. Ze had een zeer ingewikkeld decor met onder andere een zwembad," aldus Machteld Cattrysse, vrijwilligster van het theaterfestival.

LAMENTO ZOEKT IDENTITEIT

Alleen op de wereld

Voix Gras bood vorige week een podium aan jonge toneelmakers. Op maandag mocht 'Le Bjarne Riss Ensemble' de spits afbijten met *Lamento*. Het ensemble blijkt slechts te bestaan uit één jonge vrouw op een leeg podium. Eenzaam start ze de zoektocht naar haar identiteit.

Arne Saeys

De actrice heet Elke Thijs. Dat is het enige wat ze van zichzelf weet. Maar ze kon evengoed Anja zijn geweest. Ze kon de presentatrice van *Toeters & Bellen* zijn geweest. Of Lisa, een meisje dat elke dag met veel plezier de afwas doet. Of ze kon het meisje zijn dat dode vogels tekent. Of iemand die papiertjes opraaft om er een toneelstuk van te maken. Uiteindelijk is ze slechts een meisje dat boeken leest. En ze leest nog niet eens graag. De monoloog die Elke bracht slingerde heen en weer tussen autobiografie en fictie. Soms was het duidelijk wat fictie was, soms niet.

Elke stelde dat ze normaal gezien niet

meer op de planken had moeten staan. De enige reden waarom ze er nog stond was omdat ze nog steeds geen klevers van de mutualiteiten had ontvangen. Daardoor was ze verplicht haar zelfmoordpoging uit te stellen. Ze wou haar ouders immers niet op de kosten jagen. Met ijzingwekkende nauwkeurigheid beschrijft de actrice vervolgens een aantal manieren om uit het leven te stappen. Op zulke momenten werkt de flinterdunne grens tussen fictie en realiteit beangstigend.

Omdat ze er niet in slaagt haar eigen identiteit op te vullen, verlangt de actrice naar een man die dat voor haar zou kunnen doen. Ze schrijft brieven naar haar ideale man. In de hoop dat hij ooit eens voorbij zal komen, legt ze brieven in publieke ruimten zoals cafés, toiletten, theaters enzovoort. Net zomin als haar eigen identiteit vastligt, staat het ook nog niet vast wie haar ideale man zou kunnen zijn. Daarnaast provoceert de actrice ook wel graag. Zo biedt ze zich aan als verzorgster voor gehandicapte mannen. Met mannen in een rolstoel neukt ze graag. Die kunnen immers niet weglopen.

Fantasie

Het verlangen naar de perfecte man blijft echter oorverdovend aanwezig. Elke fantasieert een eind weg hoe fijn het zou zijn om met hem samen te leven, om naast hem in bed te liggen na een vermoeiende dag, om allerlei banale dingen te doen die

bij een relatie horen. Nog voor deze relatie realiteit geworden is, bedenkt ze echter al wat haar wraak zou zijn indien haar toekomstige weg zou lopen. Ze zou hem terug verleiden en dan ongenadig afmaken. Nog voor ze haar partner gevonden heeft, is de relatie in haar hoofd reeds afgelopen.

Wat Elke Thijs in haar monoloog naar voor brengt is een psychologisch portret van een jonge vrouw. De thema's die ze aansnijdt zijn herkenbaar voor een breed publiek. De zoektocht naar een identiteit en liefde komt veelvuldig voor bij jongeren. Hoewel de

actrice af en toe een anekdote met een vreemde wending vertelt, is de inhoud van het verhaal op zich dan ook niet echt verrassend. De sterkte van de performance ligt vooral in de scherpe verwoording en de gebalanceerde opbouw van het stuk. Naast treffende zinsneden is er een mooi evenwicht tussen forse uithalen en ingetogen momenten. Hopelijk vindt Elke gauw haar identiteit als actrice. We zouden haar graag ook andere verhalen horen vertellen.

Aquarellen op muziek

Een aantal jonge muzikanten sluiten de jaarlijkse serie concerten van De Nieuwe Reeks af. Experimentele jazz, rock en improvisatie staan op het menu. Waaraan kunnen we ons donderdagavond in STUK verwachten? Maarten Quanten, artistiek coördinator van de Nieuwe Reeks licht het even toe. **Maarten Quanten:** «De Nieuwe Reeks bestaat uit een serie concerten die gericht zijn op hedendaagse muziek. Vijf jaar geleden zijn we begonnen met een huisensemble dat doorheen de jaren meer en meer geëvolueerd is naar moderne muziek. Dit seizoen zijn we beland bij experimentele muziek.»

Veto: Er wordt zelfs gewerkt met beeldende kunst.

Quanten: «Tijdens het tweede concert is er inderdaad een beeldende kunstenaar aanwezig. Op het ogenblik dat twee

muzikanten hun contrabas en bastuba bespelen, schildert een kunstenaar aquarellen. Deze aquarellen worden tijdens de voorstelling rechtstreeks op een scherm geprojecteerd. Dat heeft een levendige interactie tussen de muzikanten en de schilder tot gevolg. De muzikanten reageren op de kunstenaar en de kunstenaar reageert op de muzikanten. Het is een heel vergaande vorm van improvisatie.»

Veto: Wat is het verschil tussen donderdagavond en andere concerten?

Quanten: «Het grootste deel van de hedendaagse klassieke muziek wordt uitgeschreven op partituren. Donderdag gooien wij het over een andere boeg. De concerten die dan gespeeld worden draaien vooral rond improvisatie. Ook het samengaan van beeldende kunst en muziek onderscheidt donderdagavond van andere concerten.»

Veto: Tot welke doelgroep richten de concerten zich?

Quanten: «In principe staan de concerten open voor elke muzikliefhebber. Over het algemeen ligt de moeilijkheidsgraad van de muziek weliswaar hoog. Toch denk ik dat de grote directheid van de optredens ook mensen kan aanspreken die minder vertrouwd zijn met experimentele muziek. Bovendien wordt er een mix van jazz en rock gebracht. Dat zou toch een breed publiek kunnen aanspreken.»

Veto: Waarom wordt er dit jaar samengewerkt met Kultuurraad?

Quanten: «Onze doelen zijn eigenlijk dezelfde. Met projecten zoals Ithaka en Voix Gras biedt Kultuurraad jonge beeldende kunstenaars en theatermakers een podium aan. Met De Nieuwe Reeks doen wij eigenlijk hetzelfde voor jonge muzikanten. Het was dus een logische stap om te gaan samenwerken.»

(as)

Een dagloon voor een ticket

Meer dan ooit komt Afrika in de media. Hetzij als achtergrond van exotische avonturen in *Toast Kannibaal* en *Stanley's Route*, hetzij als politiek-economisch zorgkindje in het journaal. Zowel de serieuze berichtgeving als het amusement hebben één ding gemeenschappelijk: ze bekijken Afrika door een westerse bril. Met een aanbod van meer dan honderd Afrikaanse films en documentaires probeert het Afrika Filmfestival de komende weken een andere kijk te bieden op het enorme continent bezuiden Europa.

Arne Saeys

Veel Afrikaanse films zijn nog nooit eerder vertoond in België. Het festival opent voor de meeste mensen dus een onbekende wereld. Als potentiële kijker een keuze maken uit meer dan honderd onbekende films ligt dan ook niet voor de hand. Nico Baert, persverantwoordelijke van het festival, helpt ons een handje.

Nico Baert: «Het filmfestival barst inderdaad een beetje uit zijn voegen. Om door de bomen het bos te blijven zien, hebben we een selectie gemaakt onder de noemer *Best of Africa*. Dit vormt de hoofdbrok van het festi-

val. We vertonen Afrikaanse langspeelfilms die het afgelopen jaar in het oog sprongen. Voor ons tienjarig jubileum voegen we daar een selectie uit de beste films van de voorbije negen edities aan toe. Verder brengen we onder de hoofding *African Reality* nog documentaires. Als tegengewicht voor de viering van 175 jaar België worden dit jaar ex-kolonies zoals Congo, Rwanda en Burundi behandeld. Achteraf worden deze documentaires besproken via panelgesprekken.»

Oplichters

Veto: Welke thema's behandelen Afrikaanse films?

Baert: «Enkele films behandelen het anders-globalisme en de Noord-Zuidverhouding. *Darwin's Nightmare* toont bijvoorbeeld de relatie tussen internationale visexport en wapenhandel in Tanzania. Zowel shockerend als vermakelijk is de zwarte humor van *The Yes Man*. Deze documentaire gaat over twee mannen die zich uitgeven als vertegenwoordigers van de Wereldhandelsorganisatie. Zij houden waanzinnige pleidooien voor de herinvoering van de slavernij en voor het verkopen van verkiezingsstemmen aan de hoogste bidder. Het hilarische is dat deze oplichters gewoonweg geloofd worden. Helemaal anders, maar zeker ook de moeite zijn langspeelfilms zoals *Le Grand Voyage* en *Tenja* waarin een intiem portret geschetst wordt van Marokkaanse immigranten en hun ouders.»

Veto: Het festival probeert ook iets te doen tegen de discriminatie van Afrikaanse acteurs in de Belgische filmwereld.

Baert: «We hebben een catalogus samengesteld van Afrikaanse acteurs. De culturele sector klopt zich op de borst dat discriminatie bij hen geen kans krijgt. Toch zijn hier dezelfde uitsluitingsmechanismen werkzaam als elders op de markt. Discriminatie gebeurt niet opzettelijk. Het zijn vaak gewoon praktische problemen. We kunnen dit de paradox van de onvindbaarheid en de onzichtbaarheid noemen. Regisseurs zeggen dat ze wel Afrikaanse acteurs willen casten maar dat ze er geen vinden. Acteurs klagen dat ze nooit gevraagd worden, tenzij voor rollen waarin ze een stereotype moeten spelen. Met onze catalogus kunnen wij de argumenten van beide kanten wegslaan. Regisseurs weten nu waar ze Afrikaanse acteurs kunnen vinden en de acteurs kunnen zich profileren.»

Gedumpte

Veto: Hoe is de receptie van de Afrikaanse film na 10 jaar AFF?

Baert: «Op dit moment beweegt er veel, maar ook de commerciële druk wordt groter. Het grootste probleem van de Afrikaanse film is de financiële afhankelijkheid. Bepaalde films worden gesubsidieerd door de Europese Unie. Zo steunt ook de *Francofonie* bijvoorbeeld Afrikaanse films om de

invloedsfeer van het Frans te vergroten. Afrikaanse filmmakers moeten deze investeringen echter ook terug zien te winnen. Op eigen markt loopt dit echter niet van een leien dakje. In Afrika kost een filmticket evenveel als het dagloon van iemand die echt goed verdient. Bovendien worden Amerikaanse films tegen een spotprijsje in Afrika gedumpte. Amerikanen halen immers genoeg inkomsten uit andere continenten. De Afrikaanse film kan daartegen niet concurreren. De prijs voor een Amerikaanse film is slechts een vijfde van het ticket voor een Afrikaanse film. Bovendien is de afzetmarkt van Afrikaanse films beperkt. Een Angolese film spreekt het publiek in Burkina Faso bijvoorbeeld niet erg aan. Het is daarom belangrijk dat de Afrikaanse film ook een afzetmarkt in Europa krijgt. Niet enkel de productie van de film moet gesteund worden. Ook de distributie moet verbeteren. Met dit festival proberen wij een nieuw publiek warm te maken voor de Afrikaanse film.»

Het Afrika Filmfestival loopt van 22 april tot 7 mei. Het vindt plaats in de Studio's, Cinema Zed en in het ACW-gebouw in de Bondgenotenlaan. De volledige programmatie vind je op www.afrikafilmfestival.be.

Voor een kortingsbon of gratis tickets: kijk pagina 15.

DE FAKBAR (6): DÉLIBÉRÉ

"De rustigste fakbar van de Tiense"

Mocht je het nog niet weten, ook medewerkers van Veto zijn maar studenten. Dus doen ook wij af en toe zaken zoals naar een fakbar gaan. Maar vermoedelijk schrijft geen van jullie er achteraf nog een artikeltje over. Wij doen dat wel, opdat jullie zouden weten waar het goed vertoeven is. Deze week keken we door het bierglas naar de *Délibéré*, de fakbar van GroepT.

Hanne Vermeiren

De *Délibéré* is gelegen in de Tiensestraat, maar niet vlakbij zijn konsoorten als het HDR, de Pavlov of Politika. Op enkele passen van de Acco, en dus op loopafstand voor de studenten van GroepT, huist de *Délibéré* in een oud restaurant. Dat leiden we af uit de afwezigheid van de oorspronkelijke letters, die echter wel een kleurverschil hebben achtergelaten op de muur. De fakbar bestaat nog maar twee jaar en twee maanden. «Eigenlijk drie,» vertelt Dieter Stroobants ons, «maar het eerste jaar konden we niet open gaan wegens bouwovertradingen.» Nu zijn ze meer dan *alive and kicking* en de meeste studenten weten de weg wel te vinden.

"Jean-Marie Pfaff is hier eens een pintje komen drinken en een praatje komen slaan"

Délibéré staat, volgens de aanwezigen en de site van de fakbar, voor 'het bevrijden van de studenten'. «Al is daar wel eens discussie over dat die prefix *de* net op het tegendeel wijst.» Maar dat maakt waarschijnlijk niet veel uit. De meeste studenten gaan gewoon naar 'Den Delibré'.

Luchters

Het café zelf bevindt zich achter een voorportaalje. Het voordeel hiervan is weinig overlast op de straat, zoals we zelf zullen ondervinden. Ook de klachten uit de buurt vallen goed mee. «We zijn de rustigste fakbar van de Tiensestraat, volgens de politie,» pocht Dieter Stroobants. Het café is opgebouwd rond de toog, een breed voorgeeelte waar de toog afgerond instaat. Hier hangen vrolijke luchters aan het plafond. Het achterste gedeelte heeft misschien versleten, maar aangename zetels. Op het afzuigstelsel dat hier hangt, zijn niet-rokenstickers aangebracht. Benieuwd of dit gerespecteerd wordt.

Dan valt ons iets op waar we natuurlijk het fijne van moeten weten: is dat een échte handtekening van Jean-Marie Pfaff? «Ja hoor,» zeggen de jongens. «Af en toe doen we een stunt. Via sponsoring van Maes is Jean-Marie Pfaff hier eens een pintje komen drinken en een babbeltje komen slaan. Zo is ook Miss Belgian Beauty hier eens geweest en in het begin van het jaar is Buscemi komen draaien. Af en toe organiseren we zo iets. Het

(foto Pieter Baert)

kan geen kwaad als dat eens geld kost.» Verder nog te beleven in de *Délibéré*: een Karaoke-avond, een Duvel-avond en een Top 100-party. Voor de mannen was er een topless-bedieningavond (niet door studentes van GroepT), enkel voor vrouwen toegankelijk recent nog een Upper-Dare party. Zelf zijn ze nogal trots op de rookvrije avond, zo ongeveer om de twee maanden. Al denken ze zelf dat het goed meevalt met de rook. «We hebben nogal veel geïnvesteerd in het afzuigstelsel, maar het werkt dan ook erg goed.»

De vreemdste verhalen bij *Délibéré* zijn niet die van mysterieuze verdwijningen, maar integendeel, mysterieuze verschijningen. «Zo lag er hier eens een tapijt van drie meter op vier. Of je draait je even om als je aan de tap staat, en er staat plots een bureaustoel. Of een kerstboom die tot aan het plafond komt.» Zeer vreemd.

Sfeerverslag

Geen vreemde verschijningen als wij 's avonds een pintje komen drinken. Al moet dat genuanceerd worden: een pintje drinken gaat uitzonderlijk via een zuipkaart. Maar dan kan je wel voor Stella of Maes kiezen. Het blijkt prof-fentap te zijn, waarbij wij ons de vraag stellen of de profffen bij GroepT inderdaad allemaal zo jong zijn. Veel volk is er niet als wij binnenkomen en echt heel veel zal er ook niet bijkomen. Het is kiesweek van Educata en daar is waarschijnlijk veel volk naartoe.

De muziek die gedraaid wordt bestaat voornamelijk uit pop en R&B, maar het blijft meezingbaar en — voor wie er niet van houdt — genietbaar, zeker omdat het niet te luid staat. Rond tien uur klinkt er plotseling een luid alarm door de fakbar, maar niemand reageert hierop. Iemand zet het lawaai gewoon af, de avond gaat verder.

Danspasjes

De meeste mensen blijven in de buurt van de toog hangen, staan of zitten op de enkele krukken die er te vinden zijn. Het valt ons hier op dat het afzuigstelsel inderdaad zijn werk goed doet. Maar het rookverbod in het achterste gedeelte wordt niet echt gerespecteerd als enkele overmoedige jongens en meisjes zich aan enkele synchrone danspasjes wagen. We hopen dat dat geen traditie is in de *Délibéré* of, mocht het dat wel zijn, dat wij tenminste niet hoeven mee te doen in het lijndansen.

De wc's zijn, dat moeten we toegeven, uiterst bereikbaar en ook behoorlijk proper. Het enige minpuntje hier, en nu gaan we muggenziften, is dat er enkel plaats is voor een spiegel, de spiegel zelf ontbreekt. Zo rond half twaalf ongeveer duikt iemand in het hoekje achter de draaitafels, maar de muziek blijft aangenaam en niet te luid. Als we weggaan passeren we nog de preses van Politika. Buiten is inderdaad niet echt veel overlast van de fakbar.

Voortgezette Academische Opleiding

JOURNALISTIEK

- Samen met de K.U.Leuven leidt de Lessius Hogeschool licentiaten op tot hooggekwalificeerde journalisten.
- De intensieve opleiding duurt een jaar in voltijds dagonderwijs.
- In samenwerking met gastdocenten en begeleiders van kranten, radio en TV.
- Cases: nationale en internationale politiek, justitie, economie, cultuur, sport, mens en maatschappij, wetenschap.

INFODAGEN

za. 30 april van 10.30 u. - 12.30 u.
za. 2 juli van 10.30 u. - 12.30 u.
za. 27 aug. van 10.30 u. - 12.30 u.

LOCATIE
Campus Sint-Andries
Sint-Andriesstraat 2 • 2000 Antwerpen

MEER INFO
www.lessius-ho.be/journalistiek
journalistiek@lessius-ho.be

(advertentie)

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven

<http://agenda.kuleuven.be>

(advertentie)

BACHELOR IN ONDERWIJS

• Kleuteronderwijs • Lager onderwijs • Secundair onderwijs

OF OOK NOG...

- éénjarige opleiding Lager onderwijs
- voortgezette opleiding buitengewoon onderwijs

OPENDEUR 11 MEI 2005

Studenten aan het werk
van 14u00 tot 16u30

www.khleuven.be

Als je bruist van enthousiasme

KHLEUVEN Voel de vonk

DEPARTEMENT LERARENOPLEIDING

Associação Katholieke Universiteit Leuven

CAMPUS HEVERLEE: Naamsestraatweg 355 • B-3001 Heverlee • tel. 016 39 92 00 • e-mail: dkh@kuleuven.be
CAMPUS 1300 ST.: Willemsdijkstraat 2 • B-1300 Dilsen • tel. 013 35 06 90 • e-mail: dkh@kuleuven.be

(advertentie)

2de handscomputers met 1 jaar garantie

Promoties:

!! PII laptop IBM 225 € !! !! 20" scherm EIZO 150 € !!

Kijk op www.recupc.be

voor het volledige aanbod van

schermen, pc's, laptops, onderdelen

Recupc VZW Oude Diestesteeuweg 3 3010 Kessel-lo

info@recupc.be

Tel 016/25.91.03

(advertentie)

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 31
Nummer 20
18 april 2005

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Ben Deboeck

Redactiesecretaris:
Wim Gemoets

Verantwoordelijke Uitgever:
Wim Gemoets

Redactie:
Joris Beckers, Katleen Gabriëls, Clara Vanmuysen & Hanne Vermeiren.

Medewerkers:
Shiva Afshoon, Pieter Baert, Joris Beckers, Sophie Beyers, Robin Broos, Ben Deboeck, Laurens De Koster, Bram Delen, Nele De Meyer, Dries De Smet, Katleen Gabriëls, Jelle Goossens, Sander Happaerts, Sebastiaan Lampo, Herman Loos, Anne Ruette, Arne Saeys, Tom Van Breussegem, Gijs Van Gassen, Clara Vanmuysen, Hanne Vermeiren, Pieter Vermeulen & Roman Verraest.

Cartoons:
Hijs & Sh3LL4C.

DTP:
Joris Beckers, Robin Broos, Ben Deboeck, Anne Ruette & Gijs Van Gassen.

Eindredactie:
Joris Beckers

Internet:
www.veto.be
www.photoblog.be/veto

Nieuwsgroep:
kotnet.veto

Publiciteit:
Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Drukkerij:
Kempeland (Herentals)

Oplage:
9000 exemplaren

ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen
Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdag-
namiddag om 16u. Alle geïnteres-
seerden (tekst, foto, lay-out,
Internet, malversaties, ...) zijn steeds
welkom op de redactievergadering
of op het redactieadres.

Lezersbrieven en vrije tribunes
kunnen tot vrijdag 14u, liefst
mailsgewijs, ingezonden worden op
het adres: veto@veto.be

MAANDAG

20u **DEBAT** Blauwe Maandag met Hendrik Vuye, in
Notre-Dame, gratis, org. LVSV.

DINSDAG

20u **DEBAT** Rectorsdebat, in Grote aula MTC, gratis,
org. LOKO.

WOENSDAG

20u **DEBAT** Fouad Ahidar en Fauzaya Talhaoui

over de interculturele samenleving, in raadzaal

Sociale Wetenschappen, gratis, org. Prego.

20u **VERGADERING** Open bestuursvergadering, in
Lyrique, org. CDS.

20u **LEZING** *Rude awakenings: Japan's Foreign Policy
after 9/11*, in MTC 00.15, gratis, org. KIB.

DONDERDAG

20u **DEBAT** Heeft het Belgische voetbal nog een
toekomst in Europa? in Lyrique, gratis, org.

Ronduit N-VA.

20u **DEBAT** Het recht op kinderarbeid, in DV 91.56,
org. Leuvense ngo's.

20u **RECEPTIE** 25 Jaar WEL, in Gotische zaal van
stadhuis.

VRIJDAG

20u **DEBAT** Amnesty quiz, in Parochiezaal St-Jozef,
toeg. 15 euro per ploeg, org. AISL.

Alfa

• 19/04 om 20u: Lezing door prof. Van Peer over zijn opgraving in
Soedan (MSI 00.28). • 21/04 om 20u: Lezing door dr. Teirlinck (AZG
Soedan), gevolgd door cocktailavond (MSI 00.28).

Sportraad

• 20/04 IFB-finaledag (Faber).

Pedagogische kring

• 18/04 Toneelvoorstelling t.em. 20 april (Zwartzuster kapel). • 22/04
Galabal (Salons Georges).

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U.Leuven
K.U.Leuven gesigndeerde artikelen

K.U.Leuven boetiek
Oude Markt 13
B-3000 Leuven
open op weekdagen van 10u. tot 12u. en van 14u. tot 16u.
tel. +32 (0)16 32 40 16

(advertentie)

Anders reizen

Trekkings & wandeltochten

- canyoning
- alpinisme
- kajak
- mountainbike

www.andersreizen.be/jong

ver van het massatoerisme
kleine groepen met begeleiding

Avontuurlijke jongerenreizen 18 tot 30 jaar

(advertentie)

Cultuurkalender

Muziek

Donderdag 21/04: PDS, Deberiotstraat 24
*Beethoven Academie o.l.v. Hervé Niquet:
Charles Gounod, Gioachino Rossini e.a.,
19u45*

Donderdag 21/04: STUK, Naamsestraat 96
*Wassermonde/Druppelteller door Peter
Jan Pillaert en Sigrid Tanghe, 21u*

Comedy

Woensdag 20/04: Aula Pieter de Somer,
Deberiotstraat 24
*Prepatee vs. Pro Deo: Derby der Lage
Landen*

Theater

Dinsdag 19/04 en woensdag 20/04: STUK,
Naamsestraat 96
ZT Hollandia: 4.48 Psychose, 20u30
Donderdag 21/04: STUK, Naamsestraat 96
SkaGen: Door mijn schuld, 20u30
Maandag 25/04: STUK, Naamsestraat 96
*T Barre Land: De Familie
Schroffenstein, 20u30*

Dans

Maandag 18/04 en dinsdag 19/04: STUK,
Naamsestraat 96
Commerce: Procession, 20u30

**AFRIKA
FILMFESTIVAL**

**VOOR 2,5 EURO
NAAR DE FILM**

Vul deze bon in en betaal
slechts 2,5 euro in plaats
van 6 euro (Studio) of 5,5
euro (Cinema Zed).

Naam:
Adres:
E-mail:

AFRIKA FILMFESTIVAL LEUVEN: van 22/4 tot 7/5
CINEMA ZED - STUDIO - ACW-GEBOUW
www.afrikafilmfestival.be /// 016 - 22 44 30

Veto geeft weg:
30 tickets voor het Afrika Filmfestival
(voor 27 en 28 april en mailen naar veto@veto.be)

VORIGE OPGAVE

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	V	O	L	K	S	W	A	G	E	N
2	O	P	E	L		E	L	P		A
3	E	E	T		P	L	O		U	C
4	T	N		R	I	K		O	C	H
5	Z		A	U	T	O	R	U	I	T
6	O	N	B	E	S	M	E	T		C
7	E	I	S		P	S	I		T	R
8	K	S		P	O	T		G	R	E
9	E		D	I	E		B	A	U	M
10	R	O	L	L	S	R	O	Y	C	E

“Decramer wordt de nieuwe rector”

De rectorsverkiezingen zijn ongemeen spannend. De laatste weken is gebleken hoe zeer alle kandidaten aan mekaar gewaagd zijn en de bookmakers melden dat niemand geld durft in te zetten op één van de vijf. Omdat na diepgravende onderzoeksjournalistiek nu ook platte riooljournalistiek het laat afweten, wenden we ons tot Madame Yolanda die voor een voorspelling meer of minder haar hand niet omdraait, in tegenstelling tot die van ons.

Gijs Van Gassen & Hanne Vermeiren

Madame Yolanda is beroemd om haar voorspellingen. Zo voorzag ze dat Lady Di een ongeluk zou krijgen. Recent kon ze nog de voorspelling van de dood van de paus op haar palmares schrijven, ze zat er maar een maandje naast! We treffen haar in haar eigen biotoop. Geen tochtig krot in een donker bos en ook geen smoezelige woonwagen waar zigeunerkinderen rondhangen. Haar kantoortje is sfeervol en netjes ingericht. Donkere gordijnen verduisteren de ruimte, maar dat komt omdat Madame's huid erg gevoelig is voor zonlicht. We nemen plaats in comfortabele Ikea-fauteuils en leggen uit waarvoor we komen. Ze kijkt niet verbaasd op. Blijkbaar moet ze vaker promoties en verkiezingen voorspellen.

Madame Yolanda: «In deze sector moet je met je tijd meegaan. Het is niet omdat het geen exacte wetenschap is, dat er geen vooruitgang is, hé. Integendeel, wij weten beter dan eender welke specialist hoe ons vakdomein zal evolueren (lacht).»

Wassen

Veto: Kan u voorspellen wie onze nieuwe rector wordt?

Madame Yolanda: «Exact voorspellen niet. Ik kan wel kijken naar de loopbanen van de verschillende kandidaten. Dat zal mogelijk verklappen wie er de rectorale toga zal dragen volgend jaar.»

Dan wordt er, voor de sessie, geïnformeerd naar onze hormonale cyclus. We lachen er eens mee, maar Madame Yolanda verrekt geen spier. «Als een vrouw haar maandstonden heeft, dan loopt het namelijk allemaal verkeerd!» We stellen haar gerust, maar vinden wel dat ze dit in de kaarten had kunnen lezen. Madame Yolanda haalt haar kaarten tevoorschijn en legt uit hoe ze precies te werk gaat.

Madame Yolanda: «Ik moet de kaarten eerst 'wassen'. Als je de kaarten in een kast legt of vervoert, komen ze in contact met andere energetische velden. Daarvan worden ze door het wassen ontdaan. Daarna mag je de kaarten schudden, terwijl je je diep concentreert op de vraag die je wil stellen. Ook de formulering van de vraag is belangrijk. Als je aan iets anders denkt, dan komen de kaarten anders te liggen.»

We nemen de kaarten aan van Madame Yolanda en beginnen te schudden, terwijl we intensief denken aan de eerste op de lijst, in omgekeerde alfabetische volgorde: «gaat Marc Vervenne rector worden?» Dan 'nemen we af', om de tendenskaarten te weten te komen.

Madame Yolanda: «De tendenskaarten zijn eigenlijk het eerste wat de kaarten aan jou willen vertellen. Bij deze persoon zijn dat de hond en de weg, wat staat voor een trouwe vriend en een keuze die moet gemaakt worden. Nu leg ik de negen bovenste kaarten open. De overige kaarten ga ik af en elke kaart die na een zeven komt, leg ik ook open. Die vier kaarten bestudeer

ik eerst. Die negen andere kunnen deze verder verklaren. Dat is de methode van de vraagstelling.»

Madame Yolanda goochelt wat met de kaarten. We zien het schip en het hart verschijnen, de tuin, de ring, de berg, het huis, de heer en nog meer. De vier aparte kaarten zijn het kind, het boek, de ster en de vissen. Madame Yolanda is even in uiterste concentratie, we storen haar niet tot ze een uitspraak doet.

Vossen

Madame Yolanda: «Ik zie wel wat negatieve kaarten liggen, maar ook positieve. Het kind duidt op vriendschap, ruim gezien, dat is dus altijd wel een positieve kaart. De sterren duiden op een droom, het boek geeft een geheim weer. Dit is eigenlijk een moeilijke combinatie. De vissen betekenen voorspoed... Ik zou nog niet durven zeggen dat deze persoon de volgende rector wordt, maar er zit zeker veel potentieel in.»

«Maar, mocht deze persoon rector worden, dan gaat hij waarschijnlijk problemen krijgen. De tuin wijst op de brede vriendenkring en daarrond liggen de jaloeze slang en het kruis, symbool voor het einde. Deze persoon zal, wat de uitkomst ook wordt, heel wat vrienden verliezen. In eerste instantie ziet het er positief uit, maar hij zal toch pijn en smart ervaren. Als hij veel belang hecht aan zijn vrienden, dan moet hij misschien voor hen kiezen.»

anderen, want zijn hart en zijn ziel liggen er in. Toch denk ik niet dat deze persoon het zal halen, omdat de vossen erbij liggen en dat duidt altijd op een verlies. Wat 'verlies' hier betekent, is duidelijk denk ik. Ook de bergen zijn problemen, maar erachter is een uitkomst. Hij heeft ook gelukskaarten en die van de vriendschap. Ook al wil deze persoon het graag, ik denk dat hij niet ongelukkig zal zijn als hij het niet haalt. Op termijn zal dat wel slijten.»

Geheim

Het wassen, het schudden, we lijken het al te kennen. We denken aan Herman Nys en vragen ons geconcentreerd af of hij rector zal worden. Maar dan loopt er iets mis! Een kaart komt dubbel te zitten. Madame Yolanda veert recht en grist ze van tussen onze vingers.

Madame Yolanda: «Dat is heel belangrijk! Een kaart komt nooit zomaar dubbel te zitten. De kaarten willen duidelijk een teken geven. Het is het boek, dus deze persoon heeft een groot geheim. Zijn tendenskaarten zijn de heer en de ruiter, ik zou zeggen dat deze persoon een belangrijk bericht heeft gekregen. Misschien is hij door iemand gevraagd om rector te worden? Jammer genoeg kunnen Madame Yolanda, noch de kaarten, ons vertellen welk geheim deze persoon met zich meedraagt. Ze legt

d e

Het maantje ligt hier en dat wijst op financieel geluk, maar de roede ernaast is een heel negatieve kaart. Als ik de kaarten die erbij liggen bekijk, moet ik concluderen dat dit echt wel een hele woelige combinatie is. Weet u wel zeker dat u uw maandstonden niet heeft? Want u schudt veel moeilijkere combinaties dan uw mannelijke collega. Ik ga nog even wachten met interpreteren tot ik alle voorspellingen heb gelegd, misschien wordt het dan duidelijker. Maar vrouwen zijn altijd moeilijker om kaarten te leggen dan mannen. Je kan ook beter de kaarten leggen als je nog maagd bent.»

«Alle kandidaten zullen de verkiezingen op een onaangename manier voelen in hun persoonlijke leven»

Of Madame Yolanda zelf nog maagd is en of dat misschien de reden is van de onduidelijke combinatie durven we niet vragen. We gaan over naar de laatste kandidaat, denk even met ons mee terwijl we schudden: «gaat Marc Decramer rector worden?»

Haat

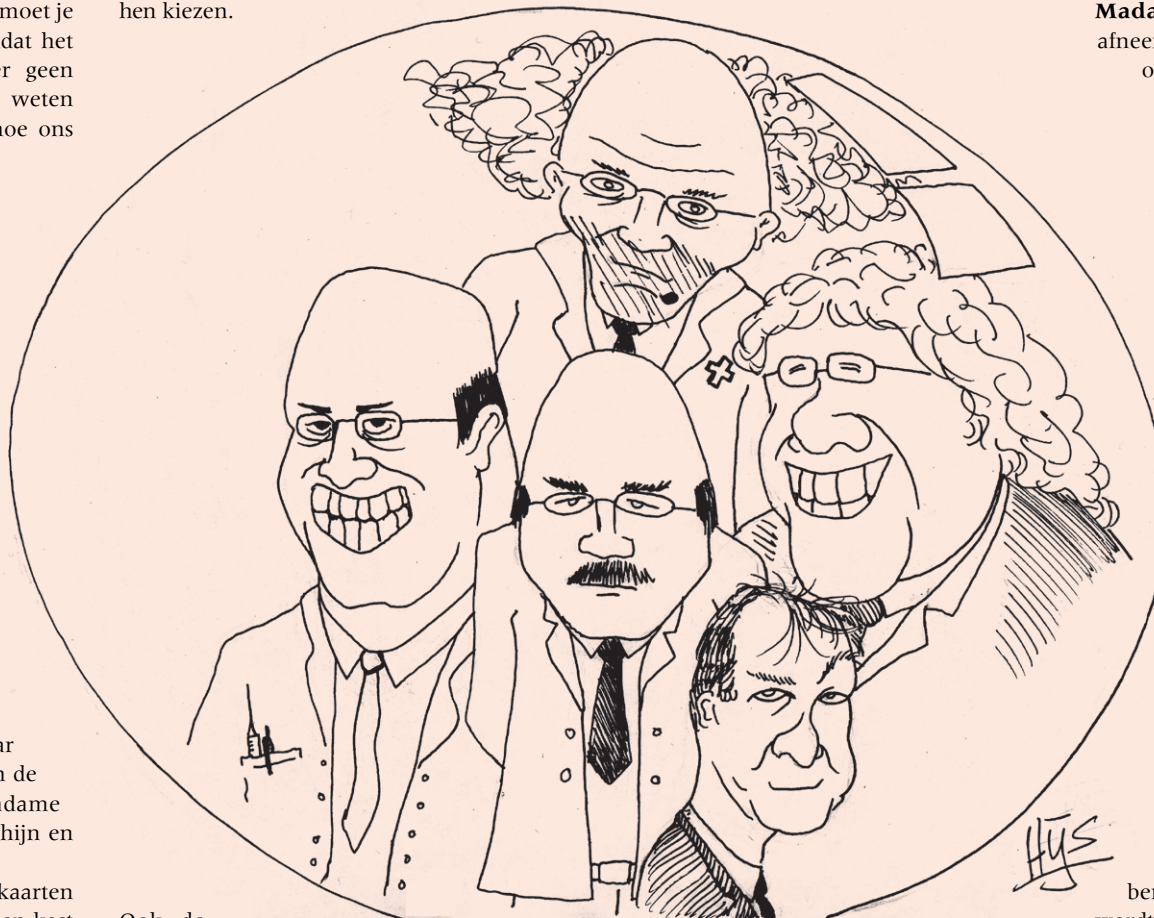
Madame Yolanda: «Oh, een leuke afneem! De zon en de roede. Hmmm... laat ons eens kijken. Het boek, de oeielaar, de wolven... Wolven betekenen problemen, maar van voorbijgaande aard. Denk maar aan: na regen komt zonneschijn. Hij heeft wel een redelijk goede combinatie. Wat wel een constante lijkt bij alle kandidaten is die slang. Iedereen zal dus geconfronteerd worden met haat en nijd in de omgeving, of ze nu rector worden of niet. Het valt echt op dat alle kandidaten tot nu toe de verkiezingen zullen voelen in hun persoonlijke leven, op een onaangename manier.»

«Als je me het nu zou vragen, zou ik zeggen dat kandidaten één en vijf naar de tweede ronde zullen gaan, omdat zij de meest positieve kaarten hebben. De tweede kandidaat (Rik Torfs, red.) wordt het zeker niet, omdat de vossen er te prominent liggen. Ook de derde kandidaat (Herman Nys, red.) maakt geen kans. Bovendien draagt niemand zo'n geheim als hij. De vierde kandidaat (Bart De Moor, red.) zal het ook niet halen denk ik, gewoon omdat één en vijf veel betere kaarten hebben. Om te voorspellen wie van die twee het wordt, zal ik nu de heer in het midden leggen en de rest er rond.»

We kiezen dertien kaarten, die rond de heer gelegd worden. Het kruis komt op de heer te liggen voor Vervenne. Voor Decramer herhalen we de procedure, hier komt de zon op de heer te liggen.

Madame Yolanda: «Dit wordt de nieuwe rector! Overduidelijk, de zon die hier ligt en het kruis daar, hier bestaat geen twijfel meer over. Decramer zegt u? Wel, dan wordt die meneer Decramer de nieuwe rector!»

Madame Yolanda is enkel contacteerbaar via een medium.

Ook de hond en de weg kan wijzen op een keuze die moet gemaakt worden, tussen de vrienden.»

Terwijl Madame Yolanda de kaarten opnieuw wast, hopen we dat de betreffende rector-kandidaat zich niet laat ontmoedigen als hij dit leest. Dan is Torfs aan de beurt. We schudden de kaarten en vragen ons af: «Gaat Rik Torfs rector worden?» De kaarten worden afgenomen: de brief en de vossen zijn de tendenskaarten. «De vossen is geen positieve kaart, want duidt altijd op verlies!» We bekijken de kaarten die naar boven komen. Weer het kruis en het boek! Deze persoon zal niet alleen een einde meemaken, maar draagt ook een geheim met zich mee. Of betekent dit gewoon een studie aan een katholieke universiteit? In de vier kaarten komen we één vossen, de ruiter, de berg en het hart.

Madame Yolanda: «Ik zie hier in de kaarten dat deze persoon echt heel graag rector zou willen worden. Meer nog dan de

andere kaarten en schudt dan ernstig het hoofd.

Madame Yolanda: «Deze persoon wordt het zeker niet! Het kruis ligt hier en ook de berg. Er mag dan al de wens liggen en de lelie, maar deze combinatie duidt op het einde aan de hartenwens. Ik durf ook nog te zeggen dat deze persoon uit een grote instelling komt, bijvoorbeeld een ziekenhuis of een ander groot gebouw, want de toren ligt erbij. Ook de roede ligt hier, dat wijst altijd op een straf. Nee, deze kandidaat wordt beslist geen rector.»

Deze persoon wordt het niet, over naar de volgende. «Gaat Bart De Moor rector worden?» drammen we in ons hoofd op. Schudden, afnemen, leggen. Ook hier komt een kaart bij het schudden eruit zitten: de vogeltjes! In de tendenskaarten komen de ring en de sterren. Madame Yolanda fronst opnieuw.

Madame Yolanda: «Het is een moeilijke.